

Hạnh Phúc Của Anh

Contents

Hạnh Phúc Của Anh	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	16
4. Chương 4	24
5. Chương 5	32
6. Chương 6	41
7. Chương 7	48
8. Chương 8	54

Hạnh Phúc Của Anh

Giới thiệu

Hôm nay trông nó thật xynk xắn và lộng lẫy trong bộ xoa rê cô dâu. Còn hấn!Trông chứ như vị thần

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hanh-phuc-cua-anh>

1. Chương 1

Chương 1

Hôm nay trông nó thật xynk xắn và lộng lẫy trong bộ xoa rê cô dâu.Còn hấn!Trông chứ như vị thần Hy Lạp cổ đại ,mang nét đẹp huyền bí trong bộ vest đen .Tiệc cưới của nó và hấn được tổ chức thật hoành tráng tại khách sạn 5 sao NEW WORLD.Khách mời 2 bên đến đông đủ không vắng 1 ai.Có lẽ tất cả các cô gái đều phải ganh tị với nó vì hấn chính là vị đại gia có tiếng tại Mỹ

Nhưng.....

Nó gai người khi hấn ôm chèo qua eo nó và hôn nó khi trao nhẫn cưới.

Hắn chỉ nhìn nó duy nhất 2 lần khi làm lễ tại nhà thờ và khi uống rượu giao bôi tại nhà hàng.

Nó và hắn là Vợ chồng.

Buổi lễ đã tàn,nó lên phòng sau khi nghe mami nó dặn dò,hắn còn phải tiếp 1 vài người bạn.1 mình trong phòng ,màn đêm như bao phủ mọi vật kể cả 1 sinh linh nhỏ bé như nó.giọt nước mắt như pha lê trong vắt quá bé nhỏ ko đủ thấp sáng màn đêm .Tiếng thở dài của nó như vút lên cao ,ko vang được trong đêm tối.Từ bây giờ nó là Vợ.Vợ của 1 người nó ko yêu.Và đây là lựa chọn của nó???

Phải!!Nó muốn cứu gđ nó.Muốn giúp gđ trả món nợ với con số quá lớn .Con số có thể nuốt lấy hạnh phúc nhỏ bé của gđ nó,nuốt lấy những ước mơ về tương lai của thằng em nó.Và vì thế mà nó chấp nhận làm vợ.Vợ của 1 người nó chỉ gặp duy nhất 1 lần và chỉ chào nhau 1 câu duy nhất.

Là hắn!

Hắn là con của 1 người bạn của má nuôi nó.Má hắn quá chán với cảnh các cô gái quá

”mĩ miếu

” bu quanh hắn và bà.Lun sẵn đón bà quá đáng với 1 nguyên nhân duy nhất là trở thành con dâu nhà đại gia trên đất Mỹ.Và đối với hắn ko hoàn thành bất cứ điều gì mà mẹ hắn mong muốn là

”Thằng Trời đánh

”.Mà đối với hắn có lấy nó hay ko đâu quan trọng.Nó ko chẳng là gì đối với hắn.Ko có chẳng sao mà có cũng chẳng hại gì. Đang chìm đắm trong suy nghĩ miên man thì nó bị lôi tụt lại bởi 1 âm thanh cực kỳ khủng bố:

_Cô tên gì?

Nó giật mình,quay lại,đứng sững nhìn hắn

_Khóc chuyện gì?-hắn lại hỏi

Nó giật mình lấy tay quệt nhanh dòng nước mắt,đôi mắt vẫn nhìn xuống sàn,nó run lên từng hồi.Nó ước gì có ai đó ở đây .Có lẽ thế nó đỡ sợ hơn.Nhìn hắn cứ như 1 con sói không lồ chuẩn bị xơi tái nó.

_Hay vì lấy tôi?-Hắn vẫn độc thoại và chiếu tia mắt chằm chằm vào nó

.....- nó im lặng

Hắn bực mình nhìn nó rồi lên tiếng với cái giọng đều kinh khủng:

_Nhưng tôi nghĩ là không phải!Lấy tôi cô đã trả hết nợ,còn có 1 ít tiền nữa chứ. Giá đó so với cô là tôi rộng rãi rồi đấy!

Nó sững sốt ngược lên nhìn chủ nhân của giọng nói.Nó ko giận.Không! Không phải ko giận mà nó bị chính sự bàng hoàng bởi lời nói ấy nuốt chửng cơn giận nó.Trong mắt anh nó k khác gì những cô gái phong trần.Bị sỉ nhục 1 cách nghiêm trọng.Nó muốn bay đến đâm vào mặt tên khốn ấy 1 cái quá.Nhưng hình ảnh gđ nó như sợi xích đang xích chân nó lại.Khóc!Nó ko khóc được.Đối với 1 con người đầy long tụt trọng như nó,nước mắt ko đủ xóa đi sự khinh bỉ ấy.Nó lạng người giương đôi mắt bất lực nhìn hắn

Bất chợt

hắn bước đến....

thì thâm vào tai nó:

_Đẹp cái kiểu giả tạo ấy đi!

Buông trong câu nói như nhấn chìm nó,hắn bước vào phòng tắm.Nó như gục ngã.Ước gì nó có thể chết đi!Ngay tức khắc.....

Hắn bước ra khỏi phòng tắm nhìn thấy nó ngồi bần thần trên giường.Hắn nói như ra lệnh:

_Đi tắm đi!

Thần thờ nhìn mình trong gương ở nhà tắm, khẽ sờ lên gương mặt mình qua gương, nó cười cay đắng:

_Ước gì mình ko tồn tại nhỉ?

Một tràn suy nghĩ ùa về trong đầu nó.

Bước ra khỏi phòng tắm, nó nhanh chóng rơi vào vòng tay của ai đó, chưa kịp hoàn hồn nó đã thấy mình lọt thõm trên chiếc giường rộng lớn. Nó lật đật ngồi dậy, nhưng bàn tay to lớn kia, tàn bạo kia vật nó ngã ra. Bản năng như trở về, nó vùng vẫy la hét:

_Thả ra!...B..bu...um...-Tiếng hét của nó đứt quãng khi đôi môi hằn tằn nhằn ghì lấy đôi môi nhỏ bé của nó.

Nó cắn mạnh vào môi hằn, giật mình hằn buông nó ra.

Nó nhanh chóng tiến về phía góc giường, huơ lấy cái gối ôm vào lòng, Khóc ngất.

Thế mà...

Hắn vẫn lì lợm tiến lại, kéo nó ngã ra giường:

_Đừng mà.....Xin ...Xin anh!...

Hắn phán 1 câu, nhỏ thôi nhưng đủ để đè bẹp nó:

_Nhận tiền rồi thì nên làm đúng nghĩa vụ người vợ đi chứ!

Nó giật mình, thắm thía bi kịch hiện giờ của mình. Nỗi đau đớn và nhục nhã cứ thi nhau cắn xé trái tim nó. Nó thôi ko giãy giụa.

Bất lực....nó nằm im

Nó mím môi.....gồng cứng người khi cảm giác được đôi môi hằn nơi cổ, nơi tai nó.

Bất giác....Nó mím cười...

Cười cay đắng

Ngưng lại 1 chút nhìn nó-dáng vẻ cam chịu.

Bất giác.....hắn làm điều mà chính bản thân hắn cũng ko biết mình đang làm gì

Hắn hôn nhẹ lên trán nó. Cô gái trước mắt hắn quá bé nhỏ. Nhưng đâu rồi cái dáng tinh nghịch ngày đầu tiên hắn gặp.....Con bé tặng anh nụ cười thật tươi chào anh, để rồi cô bé phụng phịu khi anh tặng lại cho nguyên cục lơ to đùng rồi tức giận quay sang..... nói chuyện với mẹ anh. Lần đó là lần đi coi mắt, đúng là ai cũng biết chỉ 1 người ko biết-Là nó. Để rồi sau đó nó bàng hoàng chấp nhận số phận của nó. Làm Vợ!

Hắn rời khỏi nó, đứng dậy đi ra ngoài.

Rầm!Tiếng cửa như kéo ra về thực tại. 1 thực tại quá cay đắng. Nó khóc...khó cho thực tại của nó

Anh về khi trời gần sáng, bước lại giường vén nhẹ tấm chăn, anh thấy nó đã ngủ say, đầu đó còn vươn những dòng lệ, nhẹ chạm tay lau nước mắt cho nó anh chợt thấy 1 chút gì đó xốn xang.

Bước đến gần cửa sổ, nhìn đắm chiêu vào khoảng không gian trước mặt, thành phố về đêm như khoác lên người 1 chiếc áo lông lầy, nhưng bản chất vẫn là nét hiền hòa êm đềm huyền bí của màn đêm. Giống như nó vậy, khoác lên người chiếc áo cô dâu để rồi thành vợ anh, nhưng đầu đó trong tâm hồn nó vẫn chỉ là 1 cô bé. Chợt khước môi anh cử động, anh cười, cười vì cái suy nghĩ kỳ lạ sắc mùi văn chương của mình.

Tựa lưng vào thành cửa nhìn nó. Anh đang tự hỏi mình tại sao lúc đó anh lại ngừng lại nhỉ. Anh có quyền tiến xa hơn mà? Rút 1 hơi thuốc dài anh nhìn nó lăm lăm:

_Em tên gì nhỉ? Vợ của tôi?

Anh lại cười. Cười bản thân mình. Tự hỏi ko biết có thằng đàn ông nào mà cưới 1 người con gái đến cả cái tên mà cũng chẳng thèm nhớ ko? Hôm ký giấy hôn thú có ghi tên Vợ chồng nhưng anh chẳng màn để ý đến. Để giờ đây a thật sự muốn biết tên cô bé quá:

_Haizzzz.....Thật điên mà!

Ko biết anh chàng điên vì ko hũu tại sao mình mún biết tên con bé hay điên vì ko nhớ nổi tên cô nhóc nhỉ?

Xe anh dừng lại trước căn biệt thự to lớn, hoành tráng. Đây là căn biệt thự anh vừa mua khi về đây.

”Dù sao ở nhà mình vẫn tiện hơn là ở khách sạn

”. Mẹ anh nói thế khi 2 mẹ con vừa đặt chân đến Việt Nam

_Hai đứa về rồi à? Lên phòng cất đồ rồi xuống ăn sáng nào!-Mẹ hấn niềm nở khi thấy 2 người.

_Chào mẹ!-Hấn bước đến hôn nhẹ lên má bà

_Con chào bác-Nó lễ phép

_Cái con bé này! Mẹ chứ!-Bà mắng yêu nó

_Dạ! Mẹ !-Nó cười nhìn bà.

Bà bước đến bên nó:

_Con lên phòng cất đồ rửa mặt đi. Rồi xuống ăn sáng cùng mẹ con nhé.

_Dạ!

Nó quay sang định xách vali lên lầu nhưng cái vali cùng anh

Ko thấy anh trong phòng nó đoán chắc anh đang tắm. Nó ngồi nhìn căn phòng.:

_Đẹp quá!

Căn phòng đẹp gấp 10 lần phòng nó trước đây. Nó đoán thế. Ko thiếu gì cả. Từ máy tình ,bàn làm việc, bàn trang điểm, tủ quần áo,ghế sofa.....Bức ảnh cưới của nó được treo thật to chiếm cả 1 góc tường. 3 mảng tường còn lại được vẽ những cảnh sơn thủy. Nó sờ lên bức tường.:

_Là vẽ! Đúng là người giàu có khác! Làm gì cũng khác người.

Nhìn bức ảnh cưới to đùng ,nó thẫn thờ:

_Ko biết sao đêm qua hấn tha ình. Chắc bị chạm dây thần kinh nào rồi. Vái trời hấn đứt luk mấy dây nữa ,vậy là mình an toàn

_Làm gì thế?-Hấn hỏi khi thấy nó chấp tay khẩn nguyện

_A...ÀH!Đâu...đâu có gì-Nó giật mình

_Em đi tắm -Nó chỉ chỉ vào phòng tắm rồi cúi đầu phóng thẳng

10s sau anh thấy nó chạy ra nhìn anh nhe răng cười:

_Em...em quên lấy đồ.

Nó vội vã lại vali lấy đồ rồi chạy biến vào phòng tắm. Quýnh quáng thế nào 2 chân nó vúi cả vào nhau và RẦM. Chưa chi mà nó đã đo diện tích phòng rồi. Haizzz

_Có sao ko?-anh đỡ nó dậy rồi quan tâm

Cuộn vội quần áo vào lòng ,nó căng thẳng:

_không !E..em ko sao!

Rồi nó lủi nhanh vào phòng tắm. Ko hũu sao mỗi lần chạm mặt anh nó quíu cả lên.

Anh nhún vai ,nhìn nó buồn cười

Tắm xong nó xuống phụ chị bếp bưng thức ăn ra bàn.May là chưa bắt nó nấu,nó mà nấu chắc mấy nhà hàng mừng lắm nhỉ.Nó cười cười nhìn thức ăn nghi ngút trên bàn.Nguyên ngày hôm qua tới giờ nó có gì bỏ bụng ngoài 2 hộp MILO đâu.Ai nói uống MILO tự tin chứ,uống cả 2 hộp mà cứ đứng gần anh là nó đổ mồ hôi hột hà

_Cười gì thế con?-Mẹ chồng thấy nó tùm tĩm suốt nên bà hỏi

_Dạ đâu..đâu có gì.Tại từ hôm qua đến giờ chưa ăn gì nên con đói.Thấy thức ăn con vui lắm ạ.

Bà phì cười.Có cô con dâu nào ngày đầu về nhà chồng mà khai tậ háu ăn rồi ko trời.=.=’Cô con dâu của bà còn bé nhỏ ngây thơ lắm.Nhìn nó ,các cơ trên gương mặt phúc hậu của bà có chút thay đổi:

_Trán con sao vậy?

_Dạ sao ạ?-Nó đưa tay sờ sờ lên trán.Hơi đau

_Sao sưng 1 cục to đùng kia?Chị Năm!Lấy giúp tôi chai dầu-mẹ chồng nó lo lắng

_Tại cô ấy đo diện tích phòng con ấy mà-Hắn vừa nhìn nó vừa làm mặt lạnh phán

_Là sao?-Mẹ chồng nó đâu có hiểu

_Da...con bị ..bị té-Nó quē muốn độn thổ.Còn hắn ko nhịn nổi mà bật cười thành tiếng.Nó phụng phịu,mặt đỏ bừng.Mẹ chồng nó tưởng bệnh vục nó chứ,ai dè cũng cười phụ họa...Ghek.Nhưng mà lần đầu tiên nó nhìn thấy hắn cười,trông cũng kute lắm >.

<>_Tý nữa con ra ngoài 1 chút mẹ nhé-hắn nói

<>_Uhm!Hay dẫn vợ con theo đi.Để con bé ở nhà với bà già này cũng buồn.-Mẹ hắn điềm đạ

<>Hắn nhìn qua nó ánh mắt vô cảm,nó rợn người vội nói:

<>_Mẹ ơi! Để ảnh...

<>_Vâng!-Hắn trả lời gọn lỏn rồi tiếp tục ăn.

<>Mẹ chồng nó mỉm cười hài lòng,bà tiếp:

<>_Hai đứa dự định đi trăng mật ở đâu chưa?

<>_Chắc Nha Trang mẹ ạ!Nghe mấy đối tác nói biển ở đó đẹp .

<>_Uh!Vậy mai 2 vợ chồng con về bên chị xui rồi một hãy đi.

<>_Dạ!

<>Nghe được về nhà mẹ nó kéo cờ trong bụng,thà ở nhà chơi với mẹ còn hơn đi Nha trang với hắn.Chán quá đi

<>Ăn xong,nó và hắn ra ngoài.Ngồi trong xe tò mò ko biết hắn đi đâu.Nhưng chưa được 10’ sau xe hắn dừng ngay công trung tâm thương mại DIAMOND.Hắn vút sang nó 1 tấm card:

<>_Cứ mua gì cô thích,5h chiều tôi đến đón.

<>Nó ngồi ngây đơ trông đến là tội,hắn bực bội:

<>_Xuống đi!Nhìn gì nữa!

<>Nó lật đật xuống xe.Thì ra anh đâu muốn nó đi chung.Nhưng để chịu lòng mẹ anh dắt nó ra đây rồi quăng nó ở đây.Chỉ bên anh vụn vụn 2 ngày nhưng chính nó cũng ko biết nó đã nuốt bao nhiêu cay đắng vào lòng.Anh đang cố gắng giày xéo lòng tự trọng của nó.

<>Anh tàn nhẫn lắm!

<>Chưa bao giờ nó tổn thương nghiêm trọng đến thế.Vốn là cô bé hồn nhiên sống trong tình thương của mọi người để rồi bây giờ nó bất lực trước cách đối xử khinh miệt của anh.Nước mắt!Nó thầm hy vọng nước mắt có thể làm nó cảm thấy nhẹ nhàng hơn.....

<>Lang thang mãi đến trưa ,nó chẳng biết làm gì,nó đành gọi cho nhỏ bạn của nó.

<>Con nhỏ này là chúa rề rà.Nói với nó là đến liền mà đến 1 tiếng sau mới lù lù xuất hiện

<>_Sao mà y ko ở nhà lưk đi.Tao uống sắp hết café trong quán rồi nè

<>Con nhỏ người hì hì trông phát bốc khói:

<>_Thế thì ông chủ quán chắc sẽ tôn tao làm thần may mắn!haha Cho xin lỗi nha.Lần sau bảo đảm tao sẽ...tiếp tục tái diễn.

<>_Tao sút mà y 1 phát sang IRAC bây giờ-nó bực mình

<>_Cho xin đi!Tao ko muốn có chồng IRAC đâu

<>Nó trề môi:

<>_Mày là quỷ hay người thế?

<>_KHông phải quỷ cũng chẳng phải người.Mà là MỸ NỮ.

<>Nó phát sắc.Con nhỏ này chắc ko ai có thâm niên tu luyện như nó đâu Tự tin cao quá.

<>_Kêu tao ra có gì ko?-Vừa uống ly nước cam Thảo vừa hỏi.

<>_Để mời mà y ăn rồi mà y trả tiền chứ gì?

<>_Cái gì!Ông chồng của mà y giàu thế mà bắt tao trả tiền.Mà sao mới lấy chồng hôm qua.Hôm nay lang thang 1 mình thế?

<>Nó buồn buồn:

<>_Mày biết vì sao tao lấy hấn mà.

<>Biết mình lỡ lời Thảo nựng nựng má con bạn:

<>_Xin lỗi Quán ná.Châu nì tao trả rồi tỳ dất mà y đi ăn PIZZA.Chịu ko?

<>_OK liền-nó hớn hở

<>_Sao tao cảm thấy mình bị dụ quá!-Thảo nhăn nhăn

<>_HI!Thông cảm ih,về nhà chồng tao đem theo ko nhieu tiền.

<>_Tính toán gì con nhỏ này.Mà nè hôm qua mà y với ông có gì ko?

<>_Có gì là có gì?-Con nhỏ nì khờ tè

<>Con Thảo bực mình:

<>_Thì đem qua là tân hôn!Có gì tức là chuyện đó đó bà.Sao mà y ngu khiếp !Để tao nói huych tẹt ra thế hả?-Con Thảo nổi sung tuôn 1 tràng

<>Nó cười cười:

<>_Ko có gì cả!

<>_Thật sao?-Thảo ngạc nhiên

<>_Uh!Hấn làm tao tổn thương rất nhieu.Hấn nói tao nhận tiền rồi thì làm đúng nghĩa vụ 1 người vợ.Tao ước gì lúc đó tao có thể chết đi,tao phó mặc cho ông trời lun nhưng hấn ko làm gì tao cả.Hấn bỏ ra ngoài

<>_Sao kỳ vậy?-Con Thảo đang hào hứng lắng nghe nhưng cái kết cụ lẫng xẹt làm nó hổ

<>_Sao tao biết?

<>Thảo nhìn nó cười gian:

<>_Chắc tại mày!

<>_Gì chứ?

<>_Nhìn mày như con nít 3 tuổi ,thằng nào mà ham-Con Thảo vừa nhìn nó vừa bình phẩm

<>Nó bần tiện 1 phát mấy tia laze vào con bạn,Thảo hoảng quá lãng qua chuyện khác

<>_Hắn làm gì mày mà tổn thương?

<>Nó kể lại cho con bạn nghe mà ko sao kèm được những giọt lệ dài.Thảo thấy xót xa cho con bạn.Vì gia đình nó hy sinh cả hạnh phúc cuộc đời nó:

<>_Mày đừng buồn!Nhất định mày sẽ có hạnh phúc.Ông trời ko trù dập ai đâu!

<>Nó mỉm cười:

<>_Đối với nó bây giờ có người để giải tỏa những uất ức trong lòng thật là hạnh phúc.

<>Gần 5h nó tạm biệt con Thảo rồi đợi anh trước cổng thương mại.Đúng 5h nó thấy xe anh,nó bước đến tự mở xe đi vào,thấy nó xách vài túi đồ,anh cười khẩy:

<>_Cô cũng đâu khác gì mấy đứa con gái khác.

<>Nó nhìn anh rồi quay đi ngay,phóng tầm mắt ra ngoài cửa sổ ,nó biết anh đang đay nghiệt gì nó đấy. Nó chỉ dám để giọt lệ ngưng đọng nơi khóe mi.

<>Tối đó tắm xong nó thấy anh ngủ rất say trên giường. Cái giường rất rộng nhưngnó nhẹ nhàng lấy cái gối rồi đến sofa nằm. May cho nó là cái sofa cũng lớn và êm lắm. Nhưng lạnh thật đấy. Chỉ có 1 cái chăn,anh đắp rồi,nó đành bước đến tủ áo lấy cái áo khoác của mình. Và đêm đó con tôm luộc mấy lần nhảy từ ghế sofa xuống nằm đất nhưng mà con người tàn nhẫn kia vẫn ngủ thẳng cẳng. VÔ TÂM!

2. Chương 2

Chương 2

Sáng nó dậy sớm lắm,hôm nay được về nhà với mẹ mà,nó vui lắm.Vệ sinh xong nó đến giường lay anh:

_Anh...anh.. ơi

_Um..um.....

Anh ko chịu dậy,hết cách.Nó đến bàn ghi lại tờ giấy cho anh và để lại tấm card hôm wa anh đưa rồi nó đi taxi về nhà nó.

Anh thức giấc khi mặt trời đã lên cao.Vào phòng tắm xong ko thấy nó anh cứ đinh ninh rằng nó ở dưới nhà.Bước đến bàn làm việc anh thấy tờ giấy:

_Em về nhà anh nhé!Sáng em có gọi nhưng anh ko dậy.Em gửi lại anh sấp tiền hôm qua!Cảm ơn anh nhiều lắm!Bích Quân!

Thì ra hôm qua cô bé ko dung tiền của anh,vậy mà hôm qua a...

_Cậu chủ!Bà gọi cậu xuống ăn sáng

_Ừ !Mà cô chủ đâu?

_Dạ cô ấy về nhà mẹ từ sớm,cô ấy có nhờ tôi nhắn lại với cậu và bà

_uh!Chị xuống đi.Tôi xuống ngay

Vừa ngồi vào bàn mẹ anh hỏi ngay:

_Hôm qua 2 đứa cãi nhau à?

_Sao cơ ạ?-anh ngạc nhiên

_Thì sáng nay con bé tự về nhà k thèm chờ con đấy thôi!

Anh làm bầm bux bội:

_Con nhỏ này!Làm việc thiếu suy nghĩ để anh bị nghi oan

Anh cười trừ:

_Dạ ko!Cô ấy mong gặp mẹ đến nỗi ko thèm chờ con ấy chứ ạ

Mẹ anh gật gù:

_Uh Cũng tội con bé,xa mẹ lần đầu ma.Con đó lo mà đối xử đàng hoàng vs con dâu của mẹ đi.Lạng quạng thì liệu hôn với tôi

_Vâng.Ấn sáng xong con sang đó với vợ con ngay.

_Uh!Mai mẹ về Mỹ lại

_Sớm thế mẹ?

_Sớm gì.Về còn lo đốc thúc hồ sơ cho con bé sang đấy,với lại chuyện công ty nữa.

_Chuyện công ty bữa giờ con vẫn đang theo dõi .Tuần trăng mật xong con sang vs mẹ nhà

_Nhà gì mà nhà.Cậu định để vợ cậu ở đây 1 mình à.Làm như tôi lắm cảm lắm .Cứ ở đây đi.4 tuần sau xong hồ sơ rồi 2 đứa sang đó luk.

_Vâng!Riết ko biết ai con ruột của mẹ

_Con dâu như con gái.Có dâu rồi con trai ra rìa

Bà phán chắc nịch làm anh muốn nghẹn họng:

_Haizzzz!

Xong bữa sáng anh đưa mẹ đến SPA rồi chạy qua nhà vợ.

Nghe tiếng xe thẳng Hoàng Quân chạy ra mở cửa,thấy anh nó vui vẻ:

_A!Anh về!

Vào nhà anh lễ phép chào mọi người rồi gửi cho ba mẹ cùng 2 bên ông bà 1 ít quà.Xong anh hỏi ngay:

_Dạ!Vợ con...

_À! Con bé Bích Quân đi chợ với mẹ nó rồi-Ba vợ anh hiểu ý trả lời ngay

_Bích Quân?-anh hỏi như để khẳng định

_Uh!Nó đi chợ rồi !Sao thế con?

_A dạ ko...ko có gì ạ?-Anh cười hề hề như ...con đười ươi

_Thì ra cô bé tên Bích Quân!-Ngồi xuống ghé cùng với ba vợ anh mỉm cười .

1 lúc sau:

_Hello! Chào cả nhà

Pa nó và anh nghe tiếng nó lí lắc bên ngoài mà chưa thấy bóng hình nó đâu.

Vừa vào trong nhà thấy anh ngồi vs ba nó ,nó hết hồn,nụ cười chợt biến mất,đôi môi như được may lại,nó nhẹ nhàng:

_Em chào anh

_uh!Xin lỗi e !Sáng nay anh dậy trễ quá ko đưa e về được-anh vừa nói vừa đón đồng hồ linh kính trên tay nó

_Dạ. ko sao đâu a.Ấy a để e cầm cho!

_Nặng lắm!Để anh mang-anh hơi khó chịu với thái độ của nó.A có ăn thịt nó đâu mà nó sợ dữ vậy

Rồi anh quay qua chào mẹ nó rồi hỏi bà:

_Con để đồ ở đâu mẹ?

_Con để dưới bếp ấy,Quân con dẫn chồng xuống cất đồ đi-Mẹ nó vui mừng lắm khi thấy anh ở đây.Sáng nay bà lo sợ biết bao nhiêu khi thấy nó về 1 mình,nhưng giờ thì bà vui lắm

Biết hôm nay nó về nên Thảo tranh thủ sang chơi với nó.Nó với Thảo rất thân nên Thảo gọi ba mẹ nó là ba má và ngược lại

_Chào ba má con mới đến!

_Uh!Bích Quân nó dưới bếp đó con-mẹ nó niềm nở

_DẠ!Để con xuống với nó

Chưa xuống đến bếp mà miệng con Thảo đã chí chớ (2 đứa nì đúng là bạn thân mà)

_Con mắm kia!Bước ra mà nghinh đón đại tiểu ...ơ ơ...em..em chào anh !-Thấy Trịnh Vũ đứng đó con nhỏ hổ hàng

Nò cười khì khì:

_Sao?Ko ca tiếp điệp khúc tiểu thư hả?

Trùng mắt nhìn con bạn,Thảo tức điên:

_Biết mày về người ta mua kem sang chơi với mày mà ở đó xía xói người ta.Anh Vũ thấy ko ?Đời em nó khổ thế đấy,tốt với người ta mà người ta phũ phàng-Con nhỏ làm 1 tràng -Tao về luk !Ghek!Tao ăn hết kem 1 mình cho biết

Con nhỏ quay lưng đi thiệt làm Quân vội chạy theo níu áo:

_Ê!Ê!giỡn tý mà.!giận hờn chiến hữu vậy hả?

_Xì ai giận.Tao dễ thương ko biết giận hờn

_Ê!Câu nì của tao!-Nó cãi

_Tao mượn xài.

_Xí!Hết giận chưa?

_Còn chút xíu!

_Vậy làm sao đây người đẹp à ko mỹ nhân-nó nhe răng

_Tý mày rửa chén

_UH!

_Úp chén lun

_Kỳ vậy?

_giận tiếp à

_Rồi ok-nó tiu nguỉ như con mèo làm con Thảo cười thầm trong bụng:Con nì khờ tè !Dễ dụ quá!

_Đàm phán thành công!-Thảo cầm tay nó lên vỗ tay nhau cái bốp.

Hoàng Quân bước xuống nhìn Trịnh Vũ rồi chu mỏ bình phẩm:

_Hai bà đó là vậy đó anh. Gặp nhau là như 2 bà khùng

_Cái gì? Nói ai khùng?

2 con bé quay lại hét to làm cả Trịnh Vũ lẫn Hoàng Quân giật mình. Hoàng Quân lật đật nhe răng ra cười rồi lôi Trịnh Vũ lên nhà trước. Xó rớ ở đó bảo đảm 2 bà lôi nó zdo mần thịt lun quá

Cả nhà vừa xem tivi vừa chờ món ăn do 2 cô nàng đầu bếp làm. 2 cô nàng

”tú ta tút tút

”

_Ê! Sao mà bỏ nhiều thế. Ớt mà mà đổ cả hũ thế cho vẹt ăn à? - Thảo la làng

_Thịt nấu đồ phải cay mới ngon! - Nó tiếp tục bỏ thêm 1 2 muỗng nữa

Thảo giật lại hũ ớt:

_Lạy hồn! Ngon đâu ko thấy. Chỉ sợ ăn xong thấy mấy mảnh da lưỡi quá.

_Nè. Tao ném ném cho nồi canh chua của mài nhé! - Nó tí ta tí tởn bước sang nồi canh khi bị Thảo giật mắt lộ ớt

_No! Hàng cấm! Cấm đụng zdo. Công lực của mài 1 nồi thịt nấu đồ đủ rồi - Thảo hốt hoảng

_Nhưng mài dành ném rồi còn gì? - Nó chu mỏ

Thảo đẩy hũ ớt cho nó:

_Không dành nữa! Ra đó mà diễn show đi

....bla ...bla

4 người ngồi ở nhà trước nghe 2

”đầu bếp

” chí chóc mà lạnh người

_Ba cho con tiền con ra mua 4 tô phở về ăn trước cho chắc íh ba - Hoàng Quân bước đến gần ba nó lên tiếng

_uh. Ba cũng thấy nên thế

_Mua phở gì nữa. Chờ xíu có cơm ngay nè - Nó xách cái giá lên nhà trước ngăn cản khi nghe Hoàng Quân đòi mua phở

_Nhưng ..nhưng... - Hoàng Quân ú ớ

_Quân ...Quân... Nồi thịt của mài khét rồi kia kia. Xuống lẹ coi - Con Thảo hét lên. Nó lật đật chạy xuống

4 người mặt tái mét nhìn nhau lắc đầu:

_Thảm họa. - Hoàng Quân và ba nó đồng thanh làm cho Trịnh Vũ run từng chập

_Mô phật! (Tiếng lòng của ai vậy?)

Sau 1 hồi miệt mài chinh chiến, 2 nàng dọn thức ăn lên. Vừa đặt món cuối cùng xuống Thảo nói ngay:

_Tất cả là tác phẩm của con. chỉ có món thịt nấu đồ này là của Bích Quân thôi.

_Vậy em ko ăn món đó! - Hoàng Quân đẩy đĩa thịt trước mặt mình sang 1 bên rồi bê tô canh chua để lại trước mặt mình

_Ba cũng vậy! - Ba nó đẩy đĩa thịt sang Trịnh Vũ. Anh chàng ngơ ngác nhìn mọi người rồi nhìn nó đang bốc hỏa:

_Ba! Hoàng Quân!... - Nó hét

_Á!Hehe-Ba nó kéo kéo đĩa thịt lại phía mình 1M.M,kéo cho có lệ vậy thui rồi ông nhìn nó cười cười nhìn đĩa thịt đỏ như chưa từng được đỏ mà ghen họng

Hoàng Quân nhìn nó như trăng trời:

_Ăn được ko vậy bà?

Nó cười:

_Yên tâm yên chí! yên lòng!

_Ồ!-Quân

”ờ

”nghe đến thăm

Rồi mẹ nó gấp cho Trịnh Vũ 1 miếng thịt:

_Con ăn thử coi Vợ con nấu nướng thế nào

_Dạ!-Rồi anh chàng cũng gấp ổi người 1 miếng.Cha nì khôn tè,Chết cũng kéo cả bầy chết theo

1s sau là 1 loạt những âm thanh rung rợn:

_ÉC!Chị định lột lưỡi e àh-Em nó nhả miếng thịt ra ngay rồi uống nước như người ở sa mạc

_Chết tui bà ơi!

_Chết tui ông ơi!

Ba mẹ nó cũng chung số phận dùng tốc độ tên lửa để uống nước

Thảo và Trịnh Vũ ko còn đủ sức để mà la làng nữa,2 người vớ ngay ly nước nhanh nhất có thể

_Yên chí!Yên lòng!Yên tâm hả?Nghe lời bà chắc có nước Yên nghỉ lun thì có-Thảo trề môi nhìn nó mà bình phẩm

_Gì mà ghê vậy?Mọi người làm quá hà!-Nó chu mỏ biểu tình.

Uống thêm miếng nước rồi Thảo gấp miếng thịt bỏ vào chén nó:

_Nè!Mời đầu bếp

”Thiên tai

”thử tác phẩm của mình

_Để em rót sẵn cho hai li nước-Em nó lanh tè luk

Nó trề môi nhìn thẳng nhỏ rồi gấp miếng thịt đưa lên miệng.Sau đó nó biến hình con nhanh hơn tắc kè.Mặt môi đỏ rực nhả ngay miếng thịt ra,ho sặc sụa.Trịnh Vũ đón ly nước từ tay Hoàng Quân đưa cho nó rồi vỗ nhẹ lưng nó

_Chết rồi!Con bỏ lộn nước mắm với dấm lại chơi hết nguyên hũ ớt luk

Cả nhà cười nghiêng ngả,Hoàng Quân nói:

_Ông trời ơi!May mà trời thương chúng con.Cho bà làm chỉ 1 món.Ko thôi hôm nay chắc cả nhà du lịch vào bệnh viện rồi

_Ko đến nỗi đó đâu.Dữ lắm ăn cơm với nước tương thôi-Thảo bon chen

_Cái gì chứ?Thiên tài con sai sót mà .Lần sau sẽ khác hơn

Má nó hốt hoảng:

_Thôi con!Đừng có lần sau!

Cả nhà được thêm trận cười nữa đến đau cả bụng

Hoàng Quân nhìn wa Trịnh Vũ:

_Anh rě!Sau này chỉ có cao hứng đòi nấu ăn cho anh ,anh đừng đại dột mà ăn nhé.

Nó tròn mắt nhìn thẳng em như muốn làm thịt .Rồi chột nhìn anh,nó như con mèo cụp đuôi:

_Em xin lỗi!

_Ko sao đâu!-Anh xoa đầu nó mỉm cười nhìn cô vợ nhỏ của mình.Nó thầm cảm ơn anh.Hôm nay anh sắm vai 1 người chồng tốt quá

Hôm nay nó cùng anh và 1 vài người bạn từ Mỹ về đến Nha Trang.Anh thì đi đâu đó với mấy người bạn suốt,nó biết anh k thix có sự có mặt của nó nên nó ở trong phòng làm bạn với cái ti vi hay lang thang đâu đó 1 mình.Tuy là 1 người thích đi đây đi đó nhưng đây là chuyến du lịch chán nhất từ trước đến nay.Trong những người bạn của anh có 2 cô gái rất lố lẩy,kiêu...kỳ.Xem thái độ nũng nịu của 2 cô thì biết đối với 2 cô ,cô vợ như nó hoàn toàn ko có kg nào hết.Nó ko ghen nhưng cảm thấy mình bị sỉ nhục,chí ít anh cũng nên hiểu cho vai trò của nó chứ.Đôi khi ko biết có phải là ghen ko?Nó tự hỏi vì nó ko biết vì sao nó ko thích nhìn anh bên cạnh 2 cô đó.Trong những người bạn của anh nó thấy chỉ có REX và ALEX là được nhất.Họ hiểu chuyện và cũng rất tôn trọng nó.Họ thường rủ nó đi chung cho vui nhưng nhìn vẻ mặt của anh,nó khéo léo từ chối.Theo nó được biết thì anh,Rex và Alex là bạn từ hồi đại học.Rex hiện giờ là Phó giám đốc công ty anh.Còn Alex là bác sĩ riêng cho gia đình anh.Nhiu khi nó cũng thấy ngờ ngờ,2 người tử tế tuyệt vời như thế sao chịu làm bạn với chồng nó nhỉ?Chắc mấy ổng bị thông manh!Nó tự ình câu trả lời rồi hài lòng với câu trả lời của mình.Con nì khủng tè!!!

Sau 2 ngày chơi chán ở tp Nha Trang cả bọn kéo nhau ra đảo chơi.Nó định bụng là từ chối vì nó ko muốn đối diện với anh tý nào,với lại nó k đi cũng đâu có sao.

_DORA!(tên tiếng anh của nó)!Sao em ko chuẩn bị đồ ra đảo mà ngồi đây?-Rex xoa đầu nó và hỏi khi thấy nó ngồi ở lan can nhìn mây trờilàm thơ.

_Đồ gì hả anh?-Nó tròn mắt nhìn anh

_Thì chuẩn bị đồ ra đảo !

_À!Em ko đi đâu anh.Em ở lại khách sạn hà

Alex và anh đi tới nghe thế Alex nói ngay

”

_Sao ko đi?Tụi anh đi hết mà.Em ở lại khách sạn làm gì?Tính kua anh nào hả?

Nó đỏ rần mặt ấp úng mắng thắm:Cha nội này ầu ghê!Ông thần kia đứng kể bên mà cái miệng cứ tía lia

Anh nói:

_Em vào chuẩn bị đồ rồi đi chung đi.Ổ đảo xong rồi về nhà!-Anh nói như ra lệnh

_Cái thẳng!Nói chuyện với vợ kỳ....ê ê...-Alex tính mắng cho anh 1 trận nhưng anh bước thẳng ra ngoài lun

Nó bước xuống vào phòng chuẩn bị đồ,Rex cười:

_Vây mời ngoan!

Nó nhìn Alex và Rex cười thật tươi .Bất ngờ Alex ôm chầm lấy nó.Chặt cứng:

_Dễ xương quá đi thôi!

Is bàng hoàng để nhận ra ông này bị khủng ,nó vội đẩy Alex ra.

_Nè nè ông nội!Vợ của thẳng Ken đấy nhé-Rex vừa kéo nó ra vừa đùa

Bỏ nó ra Alex cười hề hề.

Thấy cử chỉ của bọn họ mà sao anh thấy khó chịu quá! Chính anh cũng không hiểu nổi cảm giác của mình bây giờ nữa. Nó là vợ thì phải biết giữ ý tứ 1 chút chứ. Anh tự không chế như thế mặc dù nó chẳng làm gì cả. Haizzz.. Loài người là 1 sinh vật khó hiểu như thế đó.

Giờ cả đám đang lênh đênh trên du thuyền. Trong khi mọi người đang ở phòng ăn thì nó lại đứng ở mũi tàu làm JULIET(>

<>_Mời chị!

<>Nó hơi giật mình bởi tiếng nói sau lưng mình. Quay lại nhìn thấy cô bé hầu bàn trên tay cầm li rượu đến mời nó. Đón ly rượu cùng với nụ cười:

<>_Cảm ơn em nhé!

<>Thấy nó thân thiện nên con bé trò chuyện:

<>_Sao chị ko ở trong ấy dùng bữa mà ra đây?

<>_Chị chưa đói với lại chị muốn hóng gió 1 tý

<>_Vâng! Khi nào chị thấy đói thì nói với em chị nhé!-Con bé cười khoe cái răng khểnh trong đến là đáng yêu

<>Nó nựng má con bé:

<>_cảm ơn em !

<>Con bé chưa kịp trả lời thì có 1 giọng nói cắt ngang:

<>_Này! Sao ko vào! Đợi anh Ken phải ra mời mới chịu vào hay sao?-ANNA giọng ngang tang chua hơn chanh muối sắc sảo nói vs nó

<>Thì ra là ko thấy nó ,anh hỏi,ANNA nói là thấy nó ở mũi thuyền rồi xung phong đi gọi

<>_Vào trong đi!-ANNA quát cô bé phục vụ

<>_DẠ!-Con bé lật đật đi vào, nhưng bản tính nhũn nhặn, tò mò của con gái, con bé nán lại ở 1 góc xem

<>ANNA bước đến gần, đi 1 vòng quanh nó, tắt lưỡi:

<>_Con nít còn hôi sữa mà bày đặt giành anh Ken với tao hả?

<>_HẢ!-Nó ngây ra chẳng hiểu gì

<>_Đừng có giả ngây giả dại! Mà đừng nói là mày ko biết trước đây anh Ken là bạn trai của tao và ALISA ?

<>_Em...em...

<>_Giả vờ hiền lành, ngây thơ-ANNA xỉ ào trán nó

<>Nó thẫn thẫn trong bụng:Cái con mắt này! Sao mình muốn tổng 1 phát cho bà xuống chơi vs cá ghê.

<>_Sao ko trả lời tao? Đang ngủ mơ à?-ANNA giật li rượu trên tay nó hất lun vào mặt nó.

<>Con mắt này! Nhịn hết nổi rồi! Cho bà rằng môi mĩm cười vs cá lun nè:

<>_NÀY!-Nó quát bất ngờ làm Anna giật mình

<>_Bà già kia! Đừng có quá đáng nhé!

<>_Cái gì?mày nói cái gì?

<>_Vĩnh lỗ tai lên mà nghe tui nói cái bà cần phải nghe đây này!-Nó giương giương tự đắc

<>_Ken là chồng của tôi! Còn bà chỉ là bà già ăn bám theo tiền của Ken. Làm ơn tôn trọng người khác và tôn trọng chính bản thân mình đi. Đừng có ăn ké mà tưởng chủ nhà nhé!

<>_Yes!Good Good_Con bé phục vụ khoái chí háo hức khi thấy nó
”vùng lên
”.

<>Nói xong nó quay người định bước đi.ANNA tức đến đỏ mặt tía tai:

<>_Con khốn!

<>_.....A.....Á..Á...

<>Sau khi nhận biết được hiện trạng của mình thì nó thấy mình sắp được chơi vs cá.

<>ANNA cười hiểm ác:

<>_Mày ở dưới mà lí sự với cá đi!

<>Thấy nó ngoi ngóp dưới nước,con bé phục vụ hốt hoảng phóng nhanh vào trong sảnh miệng hét inh ỏi:

<>_Cứu cứu.... Có chị ..có chị kia bị xô xuống nước

<>Nhanh chóng mọi người lao ra boong tàu.Thấy nó gần như sắp chìm anh lao ngay xuống biển,ALEX la to:

<>_Dừng lại!Dừng tàu lại ngay

<>Trong lúc nó đang chìm dần thì nó cảm giác được dường như có 1 bàn tay ai đó đang kéo nó lên

<>Đưa được nó lên thuyền Ken cũng đuối hân.Nó ngất lịm đi.Ken chưa kịp làm gì thì ALEX đã sơ cứu và hô hấp nhân tạo cho nó.1 lúc ko lâu sau nó ho sặc sụa và ói nước ra.ALEX thấy nó đã ổn,anh vội bế nó đưa về phòng như thể chính anh mới là chồng nó.Sự nhiệt tình quá mức cần thiết của anh vô tình châm ngòi cho cơn thịnh nộ của ai kia.

<>ANNA đứng chết trân khi thấy mọi người cứu nó.Mãi đến khi ELISA hỏi thì cô nàng giật mình

<>_Sao thế?Sao tự nhiên ngậy người ra vậy?-ELISA

<>_Chính ..tôi ...xô con nhỏ đó xuống nước.Tôi ...tôi sợ..

<>Hìu mọi chuyện,ELISA vỗ vai ANNA nói:

<>_Sợ gì?Có ai hỏi thì cứ chối phăng đi là xong.Hơi đâu mà lo.Vào thôi!

<>Nghe bạn nói có lí.ANNA thở phào nhẹ nhõm.2 cô nàng đồng đánh bước từng bước quá sức tự tin vào trong.

<>_____

<>Đem chén súp về phòng,vốn định khi tỉnh dậy nó sẽ ăn,nhưng khi vào phòng Ken k thấy nó đâu.Anh vội chạy đi tìm và rồi anh như phát điên khi thấy nó và ALEX đang vào phòng ALEX.Anh muốn xông vào mà xé xác 2 con người kia ra nhưng lí trí ko cho phép anh làm thế.Anh nuốt cơn giận rồi ngoảnh mặt về phòng.Mãi đến lúc gần tối,thuyền cập bến lên đảo,nó mới về phòng lấy đồ.Thấy anh,nó hít sâu lấy can đảm tiến tới:

<>_Em...em cảm ơn anh!

<>_Chuyện gì?-anh lạnh lùng

<>Nó sợ muốn cứng họng:

<>_Cảm..cảm ơn anh đã..đã cứu em.

<>_Ko phải tôi!Tôi chỉ vớt cô lên.Kẻ cứu cô là ALEX

<>_Em cảm ơn anh ấy rồi ạ!Anh ấy thật tốt bụng và dễ thương-nó cười tươi

<>Mắt Ken long sọc lên tức giận nhưng mà cái con ngốc kia ko hề bik gì ráo mà cứ nhe răng ra mà cười với anh

<>Anh đứng dậy ,bước ngang wa nó.Đi thẳng!Con nó cứ ngu ra trước thái độ của anh.Rồi nó thở dài như hỉ ra:

<>_Anh ta trước giờ luk đối với mình như vậy mà.Kệ!Nghĩ ngợi chi nhùi!(Con nì vô tư hay ngu đây trời>

<>Vừa ra khỏi phòng thì gặp ngay ALEX,anh xoa đầu cô:

<>_Khỏe chưa nhóc!

<>_Dạ! ok rồi anh!

<>ALEX cười,trông 2 người thật thân thiết

<>_Để anh xách dùm cho nhé!-ALEX đề nghị khi thấy nó khệ nệ khiêng đồ 1 mình

<>_dạ thôi!Em xách được mà!

<>REX ko bik từ phương trời nào bay zdo:

<>_Em cứ để hần xách ih.Hần là bác sĩ tận tâm galang mà.

<>_Dạ!Vậy em cảm ơn-nó nhe răng cười tươi

<>(Trời ơi!bom sắp nổ đến nơi,ko lo dập mà còn mời thêm nữa..Haixxx AMEN!!)

<>Máu nóng trong người ken sôi ùng ục tưởng chừng có thể bùng nổ ngay.Vậy mà ANNA còn ko biết ”nhìn mặt đoán tính ” nữa mà còn xáp zdo nững nị:

<>_Anh!Tý xuống thuyền rồi cho em đi massa anh nhé.Da em khô quá đây này!

<>Anh trừng mắt nhìn ANNA rồi nói như ra lệnh:

<>_Cô khỏi lên đảo.Quay về và đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi nữa.

<>Rồi anh bỏ đi để lại ANNA đứng bần thần.Mọi người có lẽ đã hiểu lí do,Thấy ANNA ngơ ngác rồi bật khóc thật tội nghiệp nhưng ko ai dám nói gì.Bởi họ quá hỉ tính Ken.Anh thích là làm ko cần biết lí do ,ko cần giải thích,mặc kệ người khác nghĩ gì và làm gì..

<>_____

<>Anh quăng phịch cái vali ở góc phòng rồi nhìn nó chằm chằm.Nhận thấy cái nhìn đầy sát khí của anh,nó tự nhủ: 36 kè!Chạy là thượng sách!Lỡ ổng nổi điên đánh mình thì sao?

<>Nghĩ thế nên nó vội vàng đặt vali của mình xuống rồi nhanh nhanh ra ngoài .Nhưng.....

<>Rầm!

<>_Muốn đi đâu!Tìm ALEX à?-anh trút giận lên cánh cửa rồi gằn giọng hỏi nó

<>Nó sợ hãi,giương ánh mắt thất thần nhìn anh.Chẳng những anh ko cảm thấy tội nghiệp nó mà còn nổi điên lên.Với ALEX đôi mắt nó lúc nào cũng biết cười.Tại sao với anh đôi mắt nó cứ như muốn bỏ trốn vậy?(Tự hỉ xem bản thân ông làm gì mà con người ta sợ vậy ih rồi giận><>

<>Càng nhìn anh nó càng run sợ.Với con nhỏ nhất gan như nó trong tình trạng thế này ...nó ...khóc ngay.

<>_Làm gì khóc?Ko cho đi gặp thằng khòn đó nên khóc hử?-Rồi! nước mắt với anh vô tác dụng

<>_Ai cơ?-Nó nin nín nhìn anh ngơ ngác

<>_Đừng giả nai trước mặt tôi!Đừng tưởng tôi ko biết!Cô lên giường với nó rồi chứ gì?

<>_Gì cơ?Ai cơ?-nó hỉ trong sự bần loạn

<>_ALEX!Chẳng lẽ cô còn thằng khác sao?Nhiều đến ko nhớ nổi à?-Anh mĩa mai,khinh bỉ

<>_Ko!Làm sao có chuyện ấy được!Em với anh ấy hoàn toàn ko có gì cả?-Nó bàng hoàng vội vàng phân bua

<>_Nói dối!-Anh phán chắc nịch

<>_Ko!Đó là sự thật!Anh hãy tin em!

<>_Tin cô?-anh cười mĩa_ Cô lấy gì chứng minh?

<>Im lặng chỉ 1s rồi anh nói:

<>_Hay để tôi kiểm tra!

<>Lời nói đi đôi với hành động,vừa dứt lời là anh đang ở sát bên nó.Nó giật mình vội chạy vào phòng tắm khóa trái cửa.Nó cảm nhận được điều gì sắp xảy ra .Và nó thật sự thật sự lo sợ

<>RẦM!

<>Anh đập gãy cửa phòng tắm rồi xông vào bế thốc nó lên thả mạnh xuống giường.Thân thể nó lọt thõm trên chiếc giường rộng lớn.Miệng nó ko ngớt van xin:

<>_Ko!Xin ...hix...xin anh..Em và ..ALEX ko có gì.Hoàn toàn koÁ!

<>Anh kéo mạnh nó về phía mình khi nó cố lùi về góc giường:

<>_Đừng mà!Em xin ...xin anh..Em ko có gì với ALEX thật mà

<>_Đừng xạo!2 người ở chung 1 phòng mà ko có gì ư?Cô cho tôi là thằng ngốc à.Yên tâm đi!Về khoản này tôi hơn thằng ALEX nhieu

<>_Đừng mà....Đừng...ưư

<>Nó tắt hẳn tiếng khi anh ngấu nghiến đôi môi nó.Cái thân hình lực lưỡng khỏe mạnh của anh đang nhân chìm cơ thể bé nhỏ của nó.Nó vùng vẫy,quẫy đạp nhưng hầu như đều phản tác dụng.Nó nhận thấy thân thể nó đang dần phờ phai bởi bàn tay anh đang xé từng lớp vải trên người nó.nó ko ngừng la ó vùng vẫy,và rồi lóe lên 1 tia hy vọng.Nó cắn mạnh vào vai anh.Đau quá!.Anh chột khựng lại.Được thể nó vùng dậy ngay nhưng...

<>ẦM!

<>_Cô dám cắn tôi!-anh kéo nó lại,dẫn nó xuống!Đay nghiến

<>Rồi mặc kệ nó có khóc lóc van xin,quẫy đạp,anh vẫn như con sư tử lên cơn đói khát,lồng lộn cắn xé con mồi .Ko chút thương tiếc!!!

3. Chương 3

Chương 3

Thân xác đau đớn rã rời,nó ko còn đủ sức để khóc ,nó mặc cho anh ôm nó khi anh đang say giấc.Gần sáng ,nó ngồi dậy,nhìn anh rồi nhìn lại mình,nó đau đớn,muốn khóc lắm nhưng sao k được.Nó ước gì nó có thể chết đi.Chết ngay tức khắc.Nó khoác vội cái áo rồi bước vào phòng tắm,nhìn mình trong gương nó muốn đập đầu vào đó quá.Nhưng rồi 1 s nào đó,hình ảnh gđ mà nó yêu thương hiện rõ lên trong đầu nó.Nó phải sống!Ko chỉ vì bản thân nó mà còn vì mọi người.Đứng dưới vòi sen ,nó thấy dễ chịu hơn.ước gì đêm qua chỉ là 1 giấc mơ,làn nước mát có cuốn theo giấc mơ đáng sợ đó ra khỏi tâm trí nó ko?Nó giật mình khi nghe tiếng gõ cửa và kêu ầm ĩ ở ngoài.

_Dậy mau!Ấn sáng nè 2 vợ chồng kia-Rex la ồm tỏi trước cửa phòng

Nó nhanh chóng lau khô người và mặc quần áo

Rex đập cửa ầm ầm làm Ken thức giấc,anh khoác nhanh cái áo ngủ rồi ra mở cửa:

_Gì đấy?

Nhìn bộ dạng của anh chàng Rex cười gian:

Chăm chỉ quá nhỉ?

_Muốn ăn đòn hả?-Ken còn lạ gì REX.Anh biết cậu ta đang mỉa mai điều gì

_Ko!Ko ăn đòn mà là ăn sáng.Ra ăn sáng kìa

_Ko ăn!-Rồi KEN đóng sầm cửa lại bỏ Rex đứng

”bơ vơ ngu ngơ

” trước cửa

Quay lại giường tính ngủ tiếp nhưng nhìn vết tích trên giường anh chợt nhớ đến nó.Anh thất thần:

_Đêm qua...đây là...chăng lẽ..chăng lẽ mình là người đàn ông đầu tiên của cô ấy?

Nhìn quanh ko thấy nó,nhìn qua thấy Toa-let đóng cửa,anh bước đến:

_Bích Quân!Em ở trong đó à?

_.....-Nó lấy tay bịt chặt miệng,cổ ngăn tiếng nấc

Anh đẩy cửa phòng tắm.Nó cố ngăn lại nhưng ko được .Nó chẳng còn sức ,vội lại cửa phòng tắm hôm qua lãnh 1 phát của anh gãy rồi còn đâu><.cái cửa=“” mém=“” đè=“” bẹp=“” nó=“” nếu=“” anh=“” ko=“” chụp=“” lại.để=“” cửa=“” sang=“” 1=“” bên,nhìn=“” nó=“” co=“” ro=“” ngồi=“” sát=“” góc=“” tường=“” ,anh=“” thấy=“” thương=“” quá.anh=“” tiến=“” lên=“” 1=“” bước,nó=“” bật=“” dậy=“” lùì=“” lại.anh=“” càng=“” tiến,nó=“” càng=“” lùì.lỡ=“” trón=“” nó=“” ngã=“” luk=“” trong=“” bồn=“”>

<>_Bích Quân!-Anh hốt hoảng lồi nó lên.nó ướt sũng và yếu ớt trong tay anh.

<>Vừa chạm đến giường là nó vợ vội tắm chăn rồi cuộn mình trong đó.Nó run bắn lên khi anh cố chạm vào nó:

<>_Anh..anh xin lỗi,anh đã hiểu lầm em-nó giật thót khi anh khê sờ mặt nó,nó nhanh chóng úp mặt vào trong chăn

<>_Xin lỗi em!-giọng anh đầy thiết tha

<>_.....

<>_Em thay đồ đi!Đẻ bệnh!Anh ra ngoài!-anh biết nếu lúc này anh cứ ngồi đây thì nó cũng mãi giữ vị trí an toàn trong chăn của nó mà thôi.Tốt nhất là để nó 1 mình cho nó bình tĩnh hơn.Cứ sốc vừa rồi với nó thật sự quá lớn đối với cô gái bé nhỏ như nó.

<>Nghe tiếng đóng cửa,nó mới ngẩng đầu lên nhìn.Nó sợ hãi nhìn xung quanh.Nó đau đớn!Cả thể xác lẫn tâm hồn.

<>_____

<>_Hi KEN!ủa!DORA(tên tiếng anh của nó) đâu?-REX hỏi

<>_Còn trong phòng!-Anh kéo ghế ,ngồi xuống

<>_Mệt à?-ALEX hỏi

<>_Uh!

<>Rex nhìn hần gian tà:

<>_Ko mệt sao được!Vừa đến nơi đã

”hành hạ

” người ta

<>ALEX nhăn mặt:

<>_Cái thằng!Dora còn ốm mà!Mày ác dữ vậy mày!

<>_Bệnh?-Anh ngạc nhiên

<>_Uh!Mày ko biết sao?Tối qua tao gặp cô ấy,thấy mặt xanh xao lắm nên tao nói cô ấy vào phòng tao ,tao khám sơ rồi tao đi lấy đồ cho ăn,ai dè cô ấy ngất luk.Tao đành nhường giường cho vợ mày mà lek tẩm thân ngọc ngà của tao ra salon nè.Đến giờ vẫn còn ê ẩm cái lưng nà

<>_Sao rồi!DORA đỡ hơn chưa?-1 người trong nhóm hỏi

<>_.....

<>Anh bần thần đứng dậy nhanh chóng đi về phòng .Mọi người nhìn nhau tìm 1 lời giải thích:

<>_Thằng này sao vậy?

<>_Trời biết! Haizz

<>Nó vừa thay đồ xong nghe tiếng mở cửa nó giật mình.Nhìn thấy anh nó hốt hoảng ngồi xuống co cụm nơi góc phòng.Anh tiến lại gần nó,nó càng ép mình vào góc phòng.Anh vừa khê chạm vào tóc nó ,nó đã la hoăng:

<>_Á...Á...!-Nó khóc ngất-Đừng mà..!Em ..em xin anh..!Em ko có gì với ALEX cả..Xin ...xin anh..hicxx-Nó hoăng loạn

<>Anh nhìn nó xót xa,ko ngờ hành động thiếu suy nghĩ của anh đêm qua làm nó kinh hãi đến thế.Anh bước lại cửa sổ.Đứng đó!Lặng im!Hối hận!

<>Suốt mấy ngày ở đảo,nó luk lánh xa anh hết mức có thể.Đối với ALEX và Rex cũng ko cười nói như trước.Nó tự giam mình trong cái vỏ bọc mà nó nghĩ rằng nó sẽ an toàn trong cái vỏ bọc ấy.Tối,nó quấn chặt mình trong tấm chăn rồi nằm trên salon.Có lần anh định bế nó lên giường,nhưng chỉ vừa chạm vào tấm chăn nó đã hốt hoảng té xuống ghế ,khóc lóc van xin anh.Anh nhìn nó mà xót xa,thật muốn ôm nó vào lòng mà vỗ về nhưng anh biết anh mà chạm đến nó thì có thể nó sẽ điên lên mất.Anh hận bản thân mình sao quá lỗ mãng để tâm hồn trong sáng kia tổn thương nặng nề.

<>_____

<>Tại sân bay Tân sơn Nhất

<>_Qua bên đó nhớ tự chăm sóc bản thân nha con-Má nó căn dặn trong nước mắt đầm đìa

<>_D..ạ!-Nó cũng đầu kém gì,nước mắt chan hòa như mưa.

<>Nó ôm từng người,quyến luyến:

<>_Ba ơi!Con ko đi đâu!Con ở nhà với ba mẹ à-Nó ôm ba nó khóc ngất

<>_Ngoan nào!Con gái có chồng rồi mà con không nhẽo à-ông vỗ nhẹ lưng nó rồi quay sang nói với Ken

<>_Chăm sóc nó dùm bác!Con bé còn con nít lắm!

<>Anh dạ khê mà lòng tự nhiên cảm thấy hổ thẹn.Người ta giao người con gái yêu quý cho anh.Vậy mà ...

<>Làm thủ tục xong ,nó ngồi trên máy bay với anh.Nó không nhìn anh lấy 1 lần hay đúng hơn là ko dám nhìn anh.Từ sau chuyện đó 2 người như người xa lạ.Nó lun tìm cách tránh anh.Vợ chồng gì mà 1 ngày có khi ko nói chuyện với nhau lấy 1 câu.

<>1 lúc lâu sau khi máy bay cất cánh,nó cảm thấy khó chịu,nhức đầu ,khó thở và muồn ói lắm.Quay sang nhìn anh thấy anh đã ngủ,nó chẳng dám gọi nên cắn răng chịu đựng luk.hơn cả tiếng đồng hồ sau nó chịu hết nói,khê lay anh

<>_Anh...anh Ken!

<>Anh bõ kiếng che mắt hơi khó chịu(bị phá giấc mà),nhưng anh giật mình ngay sau khi thấy mặt nó xanh lè

<>_Em sao vậy?-anh vội sờ trán nó nhưng ko nóng,chắc bị say song

<>Nó nhìn anh nói ko ra hơi,anh gọi cô tiếp viên:

<>_Xin lỗi!Vợ tôi bị say sóng!Phiền cô cho tôi băng dán và thuốc!

<>_Dạ! vâng!Nhưng anh nên đưa chị ấy đi rửa mặt cho tỉnh táo cái đã!

<>Anh đỡ nó đứng dậy.Thoáng chốc anh nhận ra nó gầy đi nhiều so với đêm đó.Nhìn nó anh đoán nó cố chịu đựng lâu rồi,anh khẽ mắng:

<>_Sao ko chịu gọi anh sớm?Em ngốc quá!

<>Đỡ nó về chỗ dán băng và cho nó uống thuốc xong anh nói:

<>_Em dựa đầu vào vai anh nghỉ 1 chút cho khỏe đi!

<>Nó e dè ko nói.Anh kéo nhẹ đầu nó lên vai mình:

<>_Đừng sợ!Anh ko làm gì em đâu!Ngủ đi em!

<>_Cảm ơn anh!-Nó khẽ nói

<>Anh hơi mỉm cười.Nói chung là 1 khởi đầu tốt

<>Bay hơn 16 tiếng mới đến Mỹ,mẹ chồng nó và 1 vài người trong họ hàng đón nó và anh.Sau màn chào hỏi ôm ấp khen ngợi,nó và anh mới được tha về nhà.Đứng trước nhà anh nó như con nhỏ nhà quê mới lên tỉnh,cứ đứng trơ ra đó nhìn thèm thườn muốn chảy nước miếng,anh nhìn nó mỉm cười:Trẻ con!!!

<>Nhà anh là 1 căn biệt thự khá rộng rãi nằm giữa trung tâm bang NEW YORK.Anh chuyển ra đây sống riêng từ khi vừa vào đại học.Còn bà Sam(tên mẹ anh) thì ở ngoại ô tp.Không khí ấy hợp với người già hơn ^^ .Nhìn lối kiến trúc phương Tây hiện đại nó khen thầm nhưng nếu là nó nó sẽ xây nhà theo kiểu cổ điển phương Đông,giống như lâu đài ấy,nếu thế nó sẽ là công chúa trong lâu đài:

<>_Á...Á-đang mơ làm công chúa thì nghe thấy tiếng la của mấy bà dì.Hoàn hồn nó nhìn kỹ lại thì hết hồn lun khi thấy 2 con chó beagle Đức to đùng có mũi màu đen,thân hình cường tráng,xem ra con to hơn cả nó đang thông dong bước về phíahắn.

<>_Ken!Sao con ko xích chúng nó lại!-1 trong các bà dì lên tiếng

<>_Sao mà nhốt được?Thú cưng của con mà!-anh ngồi xuống vỗ đầu nựng nịu 2 con chó.Nó nhìn 2 con chó thích thú.Thấy 2 con chó chuyển hướng nhìn sang mình nó nhí nhố giơ tay hình chữ

"V

":

<>_Hi!

<>Rồi nó chết đứng ,mặt mày xanh lè khi 2 con chó rời khỏi chỗ Ken hùng dũng tiến về phía nó.Nó nhìn Ken cầu cứu:

<>_Anh...anh KEN...!

<>Anh chưa kịp làm gì thì đã hết hồn khi Ega(tên con chó) nhào tới đè nó xuống(chó bạo lực y như thằng chủ nó>

<>_Ngoan nào! -Rồi anh đỡ nó đứng dậy,tay anh vẫn choàng ngang eo nó ko chịu buông.Nó hơi sợ và có chút bối rối

<>_Vào nhà thôi!-Bà Sam lên tiếng

<>Như vờ được cái phao nó nhanh chóng rời khỏi anh chạy lại xách đồ,anh chợt thoáng chút gì đó hụt hẫng

<>Nhìn nội thất trong căn nhà nó khớp toàn tập,nó to và hoành tráng quá cỡ.Nhận thấy Ega đang dúm dúm vào chân mình ,nó ngồi xuống thăm thì với con chó

<>_Có khi nào chị bị lạc trong nhà này ko nhỉ?

<>Ko biết Ega có hữu nó nói gì ko mà cứ liếm liếm mặt nó

<>_2 đưa con lên phòng tắm rửa rồi xuống ăn tối nhé!

<>_Dạ vâng!-Nó và anh lễ phép

<>Lên phòng 2 con chó vẫn theo sát cô chủ mới.Anh tắm trước ,còn nó thì tha hồ tham quan căn phòng.Căn phòng rộng gấp 3 phòng của nó trước đây với đầy đủ tiện nghi.Nhìn cái ghế salon to đùng,nó cười thầm:

<>_haha!Giang sơn của mình cũng hoành tráng quá!

<>Mơ mộng và thích thú nhưng nó chợt chợt dạ khi nhìn thấy tấm ảnh cưới được phóng to chiếm hẳn cả 1 phần tường phòng.Tự nhiên nhớ lại đêm đó...nó thấy giận anh dễ sợ luk

<>Tiếng mở cửa phòng tắm làm nó giật mình,anh bước ra ,nó nhìn anh ngất ngây,anh đẹp trai quá,mái tóc còn ướt nhìn anh lãng tử ghê,dáng người cường tráng mạnh mẽ hút hồn nó:

<>_Em vào tắm đi!-anh lên tiếng

<>_Da...da...-nó nhanh chóng xấu hổ chuồn đi,để anh thấy được suy nghĩ của nó bị giờ chắc có nước độn thổ

<>_á...!Aga!Ega!

<>Đang lau tóc nghe nó la anh vội quay lại,anh phì cười khi nhìn cảnh 2 con chó to lớn đang cô chui vào phòng tắm đòi...tắm chung.Còn cái vóc dáng nhỏ bé của nó thì cố loi nhoi tống 2 con chó ra ngoài

<>_Á!Ra ngoài ..ra cho chị tắm chứ.Ui da!Ra đi!Năn nỉ mà!

<>Anh ngồi trên giường chờ nó cầu cứu anh

<>_Á!-Rầm

<>Anh vội chạy vào phòng tắm.Thì ra 2 con chó thẳng trận huy hoàng,nó ủi luk cô chủ nó té vào bồn tắm lun.Kéo nó ra anh trách :

<>_Có sao ko?Sao ko gọi anh?

<>Nó mặt mũi thất thần lác đầu:

<>_Em...em ko dám!

<>Anh chợt khựng lại rồi nhìn nó,đanh giọng:

<>_Aga!Ega!Ra ngoài!

<>2 con báo như cảm nhận được gì đó vội quay đầu theo anh ra ngoài(ông nì giận vợ nạt Chó hà)

<>Lúc nó tắm xong bước ra ngoài ,anh nói:

<>_Mẹ sẽ ở đây 1 tuần!Sau khi đãi tiệc xong mẹ sẽ về nhà nên e cứ ở phòng này đi.Sau đó anh sẽ cb 1 phòng khác cho em

<>Nó gật đầu:

<>_dạ!

<>_Vậy xuống ăn tối đi!

<>Nó đưa mắt tìm kiếm,anh hỏi:

<>_Tìm Aga với Ega hả?Tụi nó xuống dưới rồi!

<>_Vâng!-Nó mỉm cười rồi bước theo anh

<> Mọi người đã ngồi vào bàn, anh và nó cũng kéo ghế ngồi xuống. Nó e ngại:

<> _ Con xin lỗi! Để mẹ với các cô bác đợi chúng con!

<> Mọi người cười xòa:

<> _ Có gì đâu nào! Con bé này! Đã là người trong nhà mà cứ khách sáo!

<> Bữa tối diễn ra khá vui vẻ và nhộn nhịp chỉ trừ 1 người từ đầu đến cuối chỉ âm ừ rồi ừ hử cho qua chuyện

<> Sau khi ngồi tiếp chuyện và tiễn mọi người ra về , nó và anh về phòng. 2 con chó lun theo sát chân nó. Vẫn như trước đây, anh nằm giường còn nó chui vào cái giang sơn salon của nó. Nhưng hum nay xui xẻo thế nào mà mẹ anh lên thăm... con dâu trước khi ngủ. Bà thẳng thốt:

<> _ OH MY GOD! 2 đứa! Sao mỗi đứa một góc thế này!

<> Nó lật đật đứng dậy, ú ớ:

<> _ dạ...dạ

<> Anh nói:

<> _ Cô ấy nằm chơi với Aga Ega rồi ngủ quên đấy mẹ ạ!

<> _ Phải ko con? - Bà nhìn Dora nghi ngờ

<> _ Dạ..! Mặt nó tái mét

<> Nhìn 2 con chó nằm ngoan ngoãn dưới ghế nên bà tạm tin tin, rồi bà nhìn Ken:

<> _ Vợ con nó ngủ quên thì con xem mà bế nó về giường chứ. Trời lạnh thế mà để nó nằm đấy được à?

<> Tự nhiên anh bị la vì mình, nó vội nhìn anh, ánh mắt muốn xin lỗi đến tội nghiệp. Anh liếc qua nó rồi cười với bà Sam:

<> _ Vâng! Thôi mẹ về ngủ ih! Cũng khuya rồi!

<> _ Uh Vậy mẹ về đây

<> _ Chúc mẹ ngủ ngon! - anh nói

<> _ Mẹ ngủ ngon! - Nó nhìn bà

<> Bà Sam hôn nó 1 cái cười tươi:

<> _ Ngủ ngon nhé con!

<> _ dẠ!

<> Bà Sam đi rồi nó thở phào ngồi xuống ghế, Ken nói:

<> _ Em lên đây ngủ đi! _

<> _.....- Nó tròn mắt nhìn anh

<> Hử điều nó muốn nói, anh trấn an:

<> _ Đừng sợ! Anh ko làm gì em đâu!

<> Hình ảnh đêm đó cứ liên tục ủa về trong đầu nó như sóng cuộn, nó bó gối ngồi im

<> Ken bước đến kéo tay nó:

<> _ Á...! - Nó giật mình hét lên

<> _ Ko sao đâu! Anh hứa!

<> Nó nhìn anh, anh tiếp:

<> _ Biết đâu tý nữa mẹ lại lên! Thấy như thế nữa thì làm sao?

<>Nghe anh nói có lý,bà Sam thương nó hơn con gái ruột,nó ko muốn làm bà buồn.Trong lúc nó đang đấu tranh tư tưởng thì anh kéo lun nó lên giường.Nó nhanh chóng nhảy sát vào góc giường,kéo theo cái chăn lun,Anh nhìn nó rồi nằm xuống,giữt cái chăn lại:

<>_Á!

<>Anh tỉnh khô:

<>_Anh lạnh!

<>Nó trơ mắt ra nhìn anh còn anh nhìn nó ngu ngu mà buồn cười

<>Ngồi 1 lúc thấy chắc anh đã ngủ nó mới yên tâm nằm xuống.Lạnh thật!Nó kéo nhẹ cái chăn qua đắp ké.May mà anh nhân từ,ko có chiếm hết cái chăn.Nó mỉm cười:ấm quá,êm quá.Nằm sướng cả lưng.Salon cũng êm nhưng sao = chiếc giường cao cấp này.

<>Đang ngủ ngon ,anh chợt nhận thất có 1 vật gì đó vừa mịn vừa mát chạm vào mình,anh ngóc đầu dậy xem..Thì ra...

<>Anh giật mình khi thấy nó,anh xoay người lại,nó rúc sâu vào ngực anh,dụi dụi khuôn mặt mình vào vòng ngực rộng của anh,miệng lẩm bẫm gì đó,đôi lúc lại gọi

”Pa

” nữa chứ

<>Trời đất ơi!Oh my god!-Tiếng lòng anh đang gào thét-Nhìn nó lúc này dễ thương ác chiến.Dư âm đêm đó lúc nào cũng tồn đọng trong anh.Anh đã cố gắng đè nén vậy mà...nó ko hũ cho người ta.Còn chơi ác!

<>_Em thật biết cách hành hạ người khác Dora ạ!

<>Nó gác lun chân qua ôm anh,anh lắc đầu bó tay đành ôm nó ngủ lun.Ấm dễ sợ!!!!^!^!

<>_____

<>Time:6:00 AM

<>Place:A building

<>_Á!...Á..!-âm thanh hùng hồn của 1 nghệ sĩ OPERA thay chiếc đồng hồ báo thức chẳng?

<>Và sau đó là...Rầm!

<>Hình như ko phải Opera mà là...

<>_Biến thái!

<>_Đau quá!-anh cúi gắt

<>Sau khi hoàn hồn ,nó nhăn mặt ...hối lỗi

<>_Xin ...xin lỗi!Em .. e không cố ý

<>Anh chóng tay lên giường nhìn nó cười gian:

<>_Rồi sao?

<>Nó giật mình ôm cái chăn lúi lại và ...Rầm-tới lượt nó rớt xuống giường(2 người này đúng là có tướng phu thê mà)

<>_Coi chừng!-Anh với tay chụp nó nhưng ko kịp.Em í đã đo sà

<>_Đau quá!

<>Anh cười khì còn nó thì ngớ ra,mở há to,mắt mở lớn tròn xoe nhìn anh

<>_Í!Anh cười!Sao tim mình....-gan ruột phèo phổi của nó đang

”khiêu vũ

”Nó cảm thấy có gì đó lạ lắm nhưng mà... ko biết giải thích sao ^^

<>Anh đứng dậy đi vào phòng tắm,nó thì cứ ngu ra cho đến khi nó thấy mặt mình ướt ướt...Là Aga!Con chó mới sáng sớm đã xung phong rửa mặt cho nó rồi.Nó xoa xoa cảm con chó cười khúc khích

<>_Anh xuống nhà!

<>Anh vẫn cứ thế!Lạnh lùng!

<>Nó đứng dậy vào phòng tắm .Xong nó đứng trước tủ quần áo nghiên wa nghiên lại rồi quyết định chọn ình 1 bộ đầm lửng màu thiên thanh.Dù sao hôm nay cũng là ngày đầu tiên về nhà chồng,cần phải tỏ ra dịu dàng nữ tính 1 chút.Tâm đắc với lựa chọn của mình.Nó cười toe.Cột á tóc rồi bước xuống nhà.

<>Thấy anh đang ngồi đọc báo,no bước xuống bếp định giúp bà bếp dọn đồ ăn lên nhưng bà bếp nhất quyết ko chịu.Nó đành lúi thủi bước lên ngồi cạnh anh.Bà Sam bước xuống,nó đứng dậy:

<>_Chào mẹ!

<>Bà cười hiền:

<>_Ngồi xuống nào!Sao khách sáo vậy con?Sao tối qua 2 đứa ngủ ngon ko mà sáng nay mẹ nghe um sùm vậy?

<>Mặt nó đổi màu còn nhanh hơn tắt kè,nó cúi đầu :

<>_Con...con..

<>Anh nhìn nó lên tiếng cứu nguy:

<>_Tối qua cổ mơ làm siêu nhân.Rồi sau đó 1 phút...đá con rớt xuống giường.

<>Bà Sam bật cười khách khách,còn anh nhìn nó mặt đỏ lự im re mà buồn cười

<>Bà bếp mang thức ăn ra,3 người ăn sáng xong,trong lúc ngồi dung món tráng miệng bà Sam nói:

<>_Tý mẹ đưa 2 đứa đi thử áo cưới nha!

<>_ạ-anh và nó đồng thanh!

<>_KEN 1Con xem xong đám cưới rồi dạy vợ con chạy xe nha

<>_Vâng!

<>Nó hỏi:

<>_Xe gì vậy mẹ?

<>_Xe hơi!-bà thản nhiên

<>Nó giật mình:

<>_Mẹ ơi!Xe đạp con còn ko biết chạy mẹ ơi!

<>_Ko sao!Xe hơi dễ hơn xe đạp nhiều.ko có té đâu mà sợ,leo lên rồi chạy à!

<>_Lỡ...lỡ con làm hư thì sao?

<>_Thì em làm công trả nợ đền xe!-Anh buông 1 câu gọn lỏn nhưng đủ trọng lượng làm mặt nó tái mét

<>Bà Sam lườm Ken:

<>_Cái thằng!

<>Rồi bà quay sang nó:

<>_Dễ tập lắm!Nếu hư thì đem sửa!Ko sao đâu con!

<>Nó ngậm ngùi im lặng.Chấp nhận!

4. Chương 4

Chương 4

Dùng xong bữa sáng ,anh đưa nó và bà Sam đến 1 trung tâm thời trang.Vừa bước vào ,người quản lí ở đó niềm nở:

_Chào bà!Chào cậu!Chào cô ạ!

Nó cúi đầu chào lại,bà Sam mỉm cười:

_Con dâu của ta đây.Hôm nay dẫn nó đến lựa đồ cưới!.Cô lựa cho ta mấy mẫu đang thịnh nhất nhé!

_Dạ vâng!

Cô nhân viên đưa mẫu ọi người lựa .Sau đó nó và anh trải qua 1 cuộc hành trình kinh khủng.Đó là thử đồ.Bà Sam kén đồ kinh khủng,bà nói bộ nào nó mặc trông cũng xinh nên phải chọn kỹ.Nó thay cả chục bộ,anh cũng đầu khá hơn gì nó.Haiz

Cuối cùng bà chọn được 3 bộ,nó tưởng mình thoát nạn cười tươi rói.Nhưng khi ngồi trên xe nghe bà phán còn phải đi mua mấy bộ nữ trang với giày nó muốn khóc lun.Thử áo cưới xong là cả buổi sáng rồi chứ gì,bụng nó đang đánh trống đình đây này.Bình thường là nó đã lek lek theo mami nó mè nheo đòi ăn rồi nhưng mà ở đây nó đành nuốt...nước bọt cầm hơi >

<>Nó thì đuối,anh thì mệt mỏi,chỉ có bà Sam là hào hứng ra mặt.Bỗng anh nói:

<>_Ta đi ăn trước nha mẹ.Con nghĩ chắc Dora đói rồi-Ông này bán cái nè!Thực ra ông đói chứ ai

<>Bà Sam gật đầu:

<>_UhMẹ cũng hơi đói!

<>Thề là 3 người ghé vào 1 nhà hàng đệ nhất của NY.Nó như con khờ cứ ngỡ người ra mà nhìn xung quanh.Điệu nhạc vang lên thật dịu dàng từ chiếc piano đặt giữa nhà hàng,các bàn ăn được bố trí vòng quanh khu biểu diễn đàn làm không gian có chút gì đó rất nhẹ nhàng và thanh lịch.Nó thích lắm.Nó cũng muốn được đàn,đã lâu lắm rồi nó ko được đàn,mấy tháng rồi còn đâu.Nhịn ko nổi nữa rồi!!-nó quả quyết trong lòng

<>Dùng xong bữa nó nói:

<>_Mẹ ơi!Ồ đây có ình mượn đàn ko hả mẹ?

<>_Có chứ con!Có gì ko con?

<>_Da...!.da-Hồi nãy thì quả quyết hay lắm,giờ nó cứng lưỡi ko dám nói

<>_Em muốn lên đàn thử 1 bài ko?-Anh nói giúp nó

<>Mắt nó sáng như đèn pha:

<>_Có được ko anh?

<>_Được chứ!

<>Anh bước ra khỏi ghế ,đứng dậy đi về phía nó rồi dắt nó đến gặp quản lí nhà hàng hỏi xin đàn 1 bài

<>Ngồi bên cây đàn,lòng nó vui như mở hội,còn vui hơn đám cưới .Nó lướt nhẹ đôi tay trên từng phím đàn,thích quá.Rồi những âm thanh đầu tiên được cất lên.Tiếng đàn thánh thót cuốn hút mọi người.Cả gian phòng như chỉ còn được vây quanh bởi âm thanh của những khuôn nhạc.Nốt nhạc cuối cùng cất lên cũng là lúc tiếng vỗ tay vang khắp phòng.Nó thả hồn theo niềm vui sướng mà dường như quên mất mọi thứ,nó bèn lên về bàn,nhìn anh và bà Sam,mỉm cười:

<>Bà Sam vỗ tay nhẹ nhẹ:

<>_Hay quá!Mẹ ko biết con dâu của mẹ là 1 nghệ sĩ piano đấy!Sao con ko nói là con biết chơi Piano?

<> Nó thẹn thùng ko biết làm gì ngoài việc mỉm cười

<> Sau đó cả 3 người đi lựa đồ đến xế chiều mới về. Vừa vào nhà nó thật ko dám tin, trước mắt nó chễm chệ 1 cây Piano màu trắng tinh khiết, nó chạy vòng quanh cây đàn rồi đột nhiên phóng về phía anh, bá lấy cổ anh rồi hun 1 cái thật kêu lên má anh (Thói quen tai hại của nó í mà)

<> -Cảm ơn anh! Em cảm ơn anh thật nhiều!

<> Chỉ 1s bất ngờ rồi anh chợt cười, anh ôm ngang eo giữ nó lại:

<> _Anh đâu có nói tặng em! -anh khinh khỉnh

<> Nó ngu người tụt. xuống, lúc này nó mới nhận rõ hiện trạng của mình là đang trong vòng tay anh, nó vội lùi ra. Anh cười rồi quay sang bà Sam:

<> _Mẹ ! Từ mai con sẽ học piano!

<> Rồi quay sang nó:

<> _Đàn của anh!

<> Nhìn bộ mặt thảm thê của nó anh buồn cười. Nó nói:

<> _Anh...anh cho em đàn kè được ko?

<> Anh nhìn sang hướng khác, miệng huyết gió vu vơ, giả lơ ko nghe. Nó kéo nhẹ vạt áo anh:

<> _Được ko? Được ko ...hả anh?

<> Anh xoa đầu nó mỉm cười rồi bước đi.

<> Nó quay sang bà Sam cầu cứu:

<> _Mẹ! Mẹ nói anh ấy cho con đàn kè được ko ạ?

<> Bà Sam nhìn nó cười hiền:

<> _Nó mua cho con đấy thôi! Nó có bao giờ biết đến cái gì gọi là âm nhạc đâu

<> Rồi bà Sam cũng bước đi để nó đứng suy nghĩ 1 hồi rồi mặc kệ luk. Khởi nghĩ! Một óc. Nó tiến đến cây đàn mân mê thích thú

<> _____

<> Sau bữa tiệc đám cưới, nó và anh đến ngoại ô ở với bà Sam 1 tuần và bây giờ thì nó và anh mỗi người 1 không gian, ko ai dính líu gì đến ai cả, cả 2 lại tiếp tục xem nhau như người xa lạ. 2 vợ chồng ít khi nói chuyện với nhau trừ những lúc anh đưa nó đến các bữa tiệc. Đạo nì nó có 1 sở thích mới ^^! Mỗi tuần nó dành 1 buổi chở Aga và Ega đi cắm trại. Còn anh thì cuối tuần thường lao đầu vào các cuộc chơi. Mỗi người 1 không gian, mạnh ai nấy sống

<> Hôm nay là thứ 7, 1 thứ 7 hơi đặc biệt vì bỗng nhiên anh về sớm. Thường thì cũng 2 3h sáng. Có lẽ anh chán nản với các cuộc chơi, sàn nhảy, các quán bar hay các điệu vũ Sexy. Anh ko cảm thấy thú vị, bỗng nhiên anh muốn ở gần vợ mình nhiều hơn ^^!

<> 11h! Nói là sớm nhưng chỉ đối với anh thôi! Anh định lên phòng nhưng anh chợt thấy 1 bóng ai đó lướt ngang wa. MA CHĂNG? À ko! Cái bóng đen quái lạ đó còn đang sờ lên ngực anh đây này. Ma dê xòm! Anh nhếch mép buồn cười với suy nghĩ của mình

<> _Để xem con ma này là ma gì -anh ngủ thắm rồi nắm con ma lại vật cái ằm xuống đất. Nhưng con ma này ko những biết dê mà con biết kêu cứu viện:

<> _Aga! Ega!

<> Bỗng cơ thể anh bị vật ngã lăn ra sàn, vai anh bị ghì chặt xuống đất, đau khiếp, anh vội la to:

<> _Là tao đây! Aga!

<>Nhận ra anh 2 con chó nhanh chóng lùi lại,lúc này con ma mới lồm cồm bò dậy:

<>_giọng ai nghe quen quá!

<>Anh ngồi dậy,dống dạc:

<>_Là anh!

<>Nhận ra anh,nó hốt hoảng:

<>_Xin lỗi anh!Để em mở đèn

<>Nó đứng lên mò mò đi mở đèn nhưng...Cộp..Rầm.Ken giật mình vội đỡ nó:

<>_Em ko sao chứ?

<>Nương theo anh để đứng dậy,nó lắc đầu:

<>_Em ko sao!Tại em bị quáng gà nên buổi tối ko thấy gì hết trơn

<>Giờ anh mới biết nguyên nhân vì sao con ma dê mình.Để nó ngồi xuống ghế,anh bước đến mở đèn rồi nói:

<>_Thế mà lúc nãy anh cứ tưởng bị con ma dê xòm nào tấn công rồi chứ

<>Nó đỏ mặt cúi đầu lí nhí:

<>_Em..xin lỗi anh!

<>Anh nhìn nó mỉm cười,về nhà sớm đúng là 1 ý tưởng sáng suốt,cô vợ của anh có nhieu điều thù vị quá.Chợt nhìn thấy vết bầm đỏ ở đầu gối nó anh hỏi ngay

<>_Có sao ko em?Đỏ hết rồi kìa.Đợi anh kiểm chai dầu

<>Anh xúc dầu cho nó:

<>_Sao khuya rồi ko ngủ mà xuống đây làm chi?

<>_Em tính pha café uống cho tỉnh,em đang học bài nhưng có nhieu chỗ em đọc ko hiểu gì hết

<>_Chỗ nào em ko hiểu?-anh ngược lên nhìn nó

<>_Dạ mấy chỗ thuộc về chuyên ngành !

<>_Anh nghe mẹ nói em đoạt giải OLYMPIC môn tiếng anh đúng ko?

<>_Dạ!

<>_Hèn chi em nói tiếng anh khá quá!

<>_Hi!Hồi cấp 3 em kém tiếng anh lắm!Chỉ tiến bộ 2 năm gần đây thôi

<>Anh xoa đầu nó mỉm cười,nó lại nghe tim mình đang oánh trống:

<>_Em ngồi đây!Để anh lấy nước cho!

<>_Cảm ơn anh!-Nhận ly nước từ tay anh,nó mỉm cười

<>_Để anh dạy cho em nhé!

<>Nó ngơ ngác

<>_Chỗ mà em không hiểu đó-anh giải thích

<>Thoáng ngạc nhiên nhưng rồi nó từ chối:

<>_Dạ thôi!Khuya rồi!Phiền anh lắm ạ!

<>_Ko sao đâu!Để anh lên phòng lấy sách cho em!-Anh nói rồi dợm bước đi

<>_Em để tập ở phòng sách !Nãy giờ em học ở phòng sách

<>_ừ!

<>Thật hiếm khi 2 vợ chồng có dịp trò chuyện với nhau thế này,nó vui lắm.Cũng nhờ dịp này anh mới biết cô vợ anh học về Quản trị kinh doanh.Cái nì anh là trùm,khỏi sách anh cũng nói như máy ^^

<>Hơn 1h sáng,anh nói

<>_Khuya rồi!Em lên ngủ ih!Để anh tắt đèn cho

<>_Dạ-nó gom tập vở lại

<>_À!-Anh lên tiếng

<>_Sao anh-nó quay lại nhìn anh

<>_Mai em dắt Aga và Ega đi cắm trại hả?

<>_Dạ vâng!-Nó ngơ ngác:anh cũng bik nó hay đi cắm trại vào cuối tuần sao

<>_Anh theo với nhé!

<>Nó ngờ ngàng 1 chút rồi vui ra mặt:

<>_Anh có hứng thú?-nó hỏi lại

<>_Uh!Lâu lâu muốn hít thở ko khí!Cho anh theo ko nào?

<>_Dạ được chứ ạ!

<>Anh mỉm cười rồi về phòng,nhìn dáng anh nó thấy vui chi lạ

<>_____

<>Sáng hôm sau nó dậy thật sớm,chuẩn bị

”lương thực

” cho buổi cắm trại.Đang lúi húi cắt mấy miếng thịt bò cho Aga và Ega đột nhiên nó thấy nhứt đầu,lại còn cảm thấy buồn nôn,nó phóng nhanh vào Toalet nôn 1 chập đến đừ người

<>Sau khi vệ sinh xong anh xuống nhà,anh hỏi chị bếp:

<>_Dora chưa dậy sao chị?

<>_Dạ!Cô Dora dậy rồi!Cổ đang cắt thịt ngoài bàn ăn đấy ạ!

<>_Có đâu nào!-Anh hỏi lại

<>Bước từ toilet ra thấy anh,nó chào:

<>_Chào anh!

<>Thấy sắc mặt nó hơi kém anh hỏi ngay:

<>_Em sao thế?Ko khỏe à?

<>_Dạ ko!Tại hôm qua e đi học có ăn ít thức ăn ngoài,chắc ko tốt lắm thôi ạ

<>Anh gạt gù rồi ngồi vào bàn.chị bếp mang thức ăn lên cho anh và nó dùng bữa sáng.Ăn xong nó sắp xếp thịt bò rồi bỏ vào túi dã ngoài rồi cùng anh ra xe.Hôm nay anh cầm lái và người chọn địa điểm đương nhiên cũng là anh

<>2 người đứng trước 1 cánh rừng bạt ngàn ,cạnh đó là 1 cánh đồng cỏ mênh mông lộng gió.Nó thật sự bất ngờ,ko tin được là anh cũng biết được 1 chỗ tuyệt thế này.2 con chó cứ quẩn quýt theo Dora nhưng khi đến gần cánh rừng tụi nó bỏ chủ chạy theo tiếng gọi của tình yêu liền

<>Nó hỏi:

<>_Sao anh biết chỗ này thế?Anh thường đến đây ko?

<>_Thỉnh thoảng!

<>_Thế ở đây có gì hả anh?

<>_Tất cả những gì thuộc về thiên nhiên-anh chậm rãi –và cả 1 khe đá nữa nhưng anh sẽ ko dẫn e đến đó đâu

<>_Sao thế a?-Nó nhướng mày nhìn anh

<>_Em mà đây anh xuống thì có mà anh vĩnh biệt cuộc đời

<>_WOA!Em chưa nghĩ ra được ý tưởng hay ho ấy đấy!Cảm ơn anh đã gợi ý-Nó nói và suýt bật cười vì cái mặt nhăn nhó của Ken trước khi anh nhận thấy đó là 1 câu nói đùa.Nó thấy thật tuyệt khi khám phá ra được 1 tính cách mới ở anh.Với nó anh giống như 1 đường hầm vậy,càng khám phá càng hào hứng và nó đâu biết rằng với anh nó cũng thế.

<>Nó lôi ra khỏi xe linh kính đủ thứ.Ken dứt tay vô áo thông thả đứng nhìn nó.Ken để ý thấy nó ưa cách ăn mặc đơn giản kín đáo nhưng rất hợp thời trang.Như hôm nay vậy,nó mặc cái quần Jean bạc màu với áo thun tay ngắn,trông nó bụi bụi làm sao ấy.Cổ quàng chiếc khăn len màu nâu làm tôn lên khuôn mặt trắng trẻo của nó.Mọi thứ xong xuôi nó quay sang anh:

<>_Ồ đây có con suối nào ko anh?

<>_Có-anh thoát khỏi suy nghĩ vu vơ và trả lời nó

<>_Thế tỳ anh dẫn em đến đó nhé!Nó có sâu ko anh?

<>_Nếu em nghĩ nước đến mắt cá chân là sâu thì đúng vậy!

<>Nó chu mỏ liếc anh.Nhìn dễ

”ghét

” ghê!

<>Đó là 1 con suối rộng khoảng 3m,nước nông đến nỗi mấy hòn đá dưới đáy nổi hẳn lên.Thỉnh thoảng có vài con cá nhỏ bơi lội tung tăng theo dòng nước.Quanh suối là 1 vạt rừng đầy hoa cỏ đủ màu.Một phong cảnh đẹp tuyệt vời!Dora hào hứng với cảnh đẹp,nó nhanh chóng xắn quần lên,lội xuống dưới nước và thích thú với những con cá nhỏ.Nó ngắm nhìn các bông hoa và lun miệng hỏi Ken tên các loài nó.Nó phần khởi như đứa trẻ được quà khác hẳn với cô gái lúc nào cũng rụt rè,cam chịu trước đây.Từ đầu đến giờ Ken dành hết thời gian để...ngắm nó.Anh chợt giật mình!Mình có bao giờ ngần ngại ngắm nhìn 1 cô gái thế này chưa nhỉ?Chắc là chưa-Anh tự hỏi và tự ình câu trả lời.Nó ko phải là đẹp kiêu sa mỹ miều nhưng anh cảm thấy ánh mắt mình ko thể rời khỏi nó,nó có sức hút gì đó.Lạ lắm!Huyền bí lắm!Anh lại nhớ đến đêm đó,anh muốn ôm lấy cơ thể nó,vuốt dùng tay mình cảm nhận sự tươi mát của nó,muốn say trên mùi vị đôi môi nó,muốn mơ mộng trên mái tóc nó,cảm nhận nó bằng chính anh.Người ta nói đúng

”Phụ nữ ko có men rượu nhưng cũng làm người say

”.Và anh đang say nó lắm!

<>NHưng.....

<>.Nó sợ anh nhiều hơn là yêu anh

<>.Anh ko muốn 1 lần nữa tổn thương nó.

<>.Không muốn!!!

<>.Anh sợ!!!

<>.Sợ ai đó bị tổn thương

<>_____

<>Tiếng Dora gọi làm anh như thoát khỏi cơn mộng mị,nó tặng anh nụ cười thật đẹp trong ánh nắng rực rỡ.Nó có nụ cười đẹp quá!Nhưng ít khi anh thấy nó cười.Chỉ với riêng anh hay với ai cũng thế?

<>_Anh làm gì thế?Sao ngăn người ra vậy?-Nó hỏi anh

<>Nó dường như gần gũi với anh hơn,khoảng cách do chính cả 2 tạo ra dường như đang được chính 2 người kéo lại gần.Chợt anh nghĩ ra 1 trò hay..Tranh thủ lúc nó ko để ý anh ném 1 hòn đá xuống dưới chân nó,nước văng tung tóe

<>_Á!-Nó quay sang nhìn anh

<>Anh khinh khỉnh cười khi:

<>_Này!Anh gây chiến hả?-nó nhìn anh lém lỉnh

<>_Phải!Chiến tranh thế giới thứ 3!

<>Rồi anh ngó lơ,huýt sáo,nhưng anh ko bình chân được lâu,cái tát nước của nó làm anh ướt mèm:

<>_Này !Em khiêu chiến lun đó hả?

<>_Là anh gây sự trước àh nha!Em chỉ đáp lại thôi-nó lấy tay che làn nước vừa bị anh bắn tung tóe đến chỗ nó.Nó đâu chịu thua,phản công ngay.Họ chơi hăng say đến khi cả 2 ướt sũng.Anh nhìn nó thờ hồng hộc mà la to trên gheo:

<>_Này!Nghe ko?Nhìn em thâm thâm quá!Bại tướng-Anh nói lớn từ đằng xa.Chứ đứng gần để hứng đạn lắm.

<>_Ai nói em là bại tướng!-Nó nói mà vẫn bắn nhưng tia nước đến liên tục ko chịu thua.Anh nhìn nó lắc đầu rồi đưa 2 tay lên đầu:

<>_Rồi Rồi!Anh đầu hàng!Được chưa?Ồi! Nhìn em thử kìa!

<>Chưa đợi nó lên tiếng anh lôi nó đến tảng đá lớn gần nó,ấn nó ngồi xuống.Và anh vội rút tay mình lại,va chạm với nó lúc này để làm anh mất bình tĩnh lắm

<>Vừa ngồi xuống nó đã thờ hồng hộc:

<>_Em yếu quá!-Anh nhận xét

<>_Đâu có!Chỉ có 1 chút vấn đề về đường hô hấp thôi!

<>Ken chau mày khi biết bệnh của nó

<>_Vậy mà cổ chơi thể à!Đầu hàng đi rồi anh tha cho!-quan tâm mà vẫn cố moi móc người ta

<>_Ko dám đâu!-nó khẳng định

<>_Cứng đầu thật!-Anh nhăn mặt phán nhưng trong lòng thì hình như có chút đồng cảm.Anh cũng thế!Trong từ điển của anh ko bao giờ có từ chịu thua,anh lun cố gắng hết sức trong bất cứ chuyện gì.Nhìn nó anh tự dẫn đo Dora bây giờ và trước đây,đầu mới là em vậy?

<>Ken liếc xuống bàn tay đan xoa xoa chân của nó ,anh hỏi:

<>_Em sao thế?

<>_Hơi ê 1 chút!Chắc tại sỏi trong nước thôi!

<>_Anh biết cách xoa bóp đó.Đưa đây!

<>Rồi anh tự khoát tay nó ra,chụp lun chân nó trước khi nó kịp la lên

<>_Dù sao có việc để làm còn hơn là đứng ngẩn nó-anh nghĩ thâm-Anh ko dám tin tưởng mình có thể tìm chế bản thân ở 1 nơi vắng vẻ này,chắc phải đi tập YOGA thôi!haizz..

<>_Em ko...-Nó toan mở miệng phản đối nhưng im bật khi bàn tay anh vừa chạm vào chân nó.Bàn tay to lớn nhưng ko nhám mà ngược lại khá mềm .Nó cười khi biết nó đang cảm nhận = ..chân.Nhưng điều đó làm cho tim nó ko chịu ngoan ngoãn nằm trong lồng ngực nó.Nó đập liên hồi chực như muốn nhảy ra ngoài.Tất cả quá khứ ủa về như thước film quay chậm.Anh đem đến cho nó rung cảm đầu đời quá tàn bạo.Nó nhìn xuống người đang cúi khom trước mặt mình.Aó jacket đen của anh đã được cởi ra treo ở cành cây,bờ vai

rộng rung chuyển theo từng nhịp của đôi tay. Anh mặc áo sơ mi trắng sọc xanh khá nhỏ nhắn và quần híp hợp hơi thụng. Cách ăn mặc hơi bụi làm anh năng động và trẻ trung hơn bình thường. Điều đó làm nó mém tắt thở khi nhìn anh ban sáng. Giờ anh còn đang chạm vào nó, dù chỉ ở bàn chân nhưng cũng đủ để nó cảm thấy người mềm nhũn ra. Nó cần phải cố tinh thần trước khi đổ gục trước anh

<>_Um..um..-Nó háng giọng-Chân em đỡ rồi cảm ơn anh

<>_Thế à?Vậy tốt!Đúng lúc anh đang mỏi tay__Anh ngược lên nhìn nó cười.Nụ cười của anh sáng lên dưới ánh nắng

<>_Đừng hạnh hạ trái tim em như thế nữa!Tim ơi!Mày ngoan nào-Nó ôm ngực lẩm nhẩm

<>_Em đau tim à?-anh hỏi làm nó giật mình lắc đầu lia lịa

<>_Dạ ko?

<>_Cũng may!Chứ chỗ đó làm sao mà anh xoa bóp được-anh nháy mắt nhìn nó cười tinh quái

<>Mặt nó đỏ gay .

<>RẦM

<>Nó thẳng cẳng đạp anh 1 phát rớt xuống suối:

<>_Đáng ghét!

<>Rồi nó đứng dậy dậm từng bước tức giận đi về phía đồng cỏ-nơi để thức anh

<>Anh chóng tay dưới nước nhìn dáng nó mà bật cười khanh khách.Lúc này anh có tỏa sáng hay sáng gì mà chói thế nó cũng chẳng thèm quan tâm,Người gì mà nham nhở quá.

<>Anh đứng dậy ung dung bước theo sau nó,ko hề có ý định vượt lên trước

<>Nó lấy tất cả thức ăn trong giỏ ra,quăng cho 2 con chó 2 miếng thịt bò to đùng.2 con chó có vẻ rất thoải mái với không gian như thế này

<>_Có gì cho bữa trưa vậy?-Ken nói qua vai nó,hơi thở ấm nóng của anh phả vào vành tai nó.Nó hít sâu,nghe người sang 1 bên trả lời anh:

<>_Cơm nắm,nước ép hoa quả và 1 ít trái cây thôi.Ko thịnh soạn cho lắm nhưng đủ cho 1 bữa trưa

<>Anh gật gù ngồi xuống gần đó,nó nói:

<>_Em đem theo ko nhiều,anh đừng có tranh với em nhé-Nó giở giọng chộc nhau

<>Anh im lặng 1 lúc làm nó khó hiểu:

<>_Anh sao thế?-nó hỏi

<>_Ko!Anh đang hồi tưởng lại món thịt nấu đồ của em đây! Và anh đang suy nghĩ mình có nên đi mua thuốc cho đường tiêu hóa ko

<>Nó phụng phịu đỏ ửng cả mặt,trông đáng yêu cực,anh chỉ mong mình được chạm môi lên ấy.

<>Khoảng chừng nửa tiếng sau,trừ nước,mọi thức ăn đều được giải quyết rất tận tình.3/4 thức ăn là do Ken

”xử lí

”

<>_Chà!Lâu rồi anh mới được 1 bữa ngon như vậy đấy?-Ken suýt xoa

<>_Anh đùa ư?Anh ăn toàn sơn hào hải vị ko hà-Dora chế nhạo

<>_Thì ra thế nhưng anh thấy bữa ăn hôm nay rất ngon.Mà này ,anh khen em

”Nấu ăn ngon

” ko thích hay sao mà bắt bẻ-anh cố nhấn mạnh chữ

”nấu ăn ngoan

” trêu tức nó

<>_Tại thấy lạ thôi! Hoạt động cho đói rồi ăn ,ngon miệng là đúng rồi chứ 1 công tử như anh có bao giờ biết đói đâu-Nó xỏ xiên anh

<>_Chứ em biết chắc!-Anh hỏi lại

<>_Tất nhiên_Nó tự hào-Em chịu đói cừ lắm!Hồi ở nhà,em toàn tuyệt thực mỗi khi giận mẹ.

<>_1 thủ thuật hay nhưng nguy hiểm nhỉ?-anh cau mày

<>_Này!Em làm gì thế?-Anh cất tiếng hỏi khi thấy nó nằm dài ra bãi cỏ

<>_Em ngấm mây!-Nó đáp ngắn gọn

<>_Ngấm mây?-anh hỏi lại vẻ lạ lẫm

<>_Anh chưa ngấm mây bao giờ sao?-Nó hỏi trong khi mắt vẫn nhìn lên bầu trời

<>_Chưa!Nhưng giờ thì có rồi!-tiếng anh vang lên sát bên làm tim nó đập vội vàng,nó cố ko quay mặt sang.Nó cảm nhận rõ ràng thân nhiệt anh ngay bên cạnh

<>_Hôm nay nhiều mây nhỉ-anh lên tiếng

<>_Uh!Anh thấy đám mây hình cái bánh DONUT kia ko?-nó chỉ

<>_Sao em nhìn ra đồ ăn hay nhỉ? Anh thấy nó giống con chim hơn!-anh nhướn mày nhìn theo hướng tay nó rồi cãi

<>_Ko phải!Nó tròn ồm kia mà-Nó nhất định ko chịu đổi í kiến

<>_Có cái bánh nào mà có cánh dài như thế ko?Bánh bay à?Loại bánh mới hả?-Anh nhất quyết ko chịu thua

<>Nó nhắm mắt:

<>_Nói chung thì vẫn là cái bánh!Anh thấy con thỏ kia ko?

<>Anh thẳm cười:

<>_Cái cô nhóc này cãi ko lại rồi nhảy wa thứ khác liền hà

<>_Thấy nhưng đó là con rồng mà-anh nói

<>_Thỏ!2 cái tai kia!

<>_2 cái sừng ấy chứ!

<>_Chứ anh ko thấy 2 cái chân thỏ sao?

<>_2 cái móng của rồng đó cô nương!

<>_Con thỏ có cái nơ đó thấy ko?

<>_Lửa rồng phun ra thì có.Này !em thấy con tôm hùm đàng kia ko?

<>_Cua mà!

<>_Tôm hùm có mấy cái càng thiệt lớn với mấy cái chân nhỏ nhỏ kia!

<>_Tôm gì có cái mình tròn thế?

<>_Chứ cua gì mà có cái đuôi thế kia

<>_Này!Anh thấy đám mây đàng kia ko?Trông nó xấu nhỉ-Nó tiếp tục

<>_Uh!Anh thấy nó giống em!-Rồi anh bật cười khanh khách trông khi nó nhìn anh
”đắm đuối
”

<>Cuộc đối thoại hay đúng hơn là tranh luận hay chính xác hơn nữa là tranh cãi về hình dáng những đám mây kết thúc khi cả 2 đã thấm mệt .Và kết quả là ko ai chịu nhường ai dẫn đến chẳng có đám mây nào ra hình dạng được cả.Rõ ngổ!

5. Chương 5

Chương 5

Vừa đi học về Dora thấy nhà có chiếc xe lạ,lái xe vào sân xong cô hỏi bà quản gia:

_Bác ơi!Nhà mình có khách ư?

_Dạ vâng!Là cô Sena!Con nuôi của bà chủ!

Dora đi vào nhà,cô lịch sự gật đầu chào Sena,cô nàng bay đến nắm lấy tay Dora hào hứng:

_Chào chị!Chị còn nhớ em ko?Hôm đám cưới của chị em có tham dự đó!-Cô bé cười tít mắt

Dora hơi phấn cảm với bộ trang phục hở hang diêm dúa trên người cô nàng,nó cười gượng:

_Uh!chào em!

Rồi nó mới Sena ngồi xuống ghế,bà quản gia đem cho 2 người 2 ly nước trái cây

_Chị mới đi học về à?-Sena hỏi

_Uh!Em đến lâu chưa?

_Cũng lâu rồi nhưng em tranh thủ đi shopping mua ít đồ-Nhìn theo hướng chỉ tay của Sena nó muốn tá hỏa.Đáng lẽ cô ấy phải nói là đi gom đồ chứ mua ít đồ gì

Sena tiếp:

_Mà chị đi học làm gì cho cực vậy?Anh Ken giàu như thế thì cứ để ảnh nuôi,ở nhà cho khỏe tấm thân như em đây này.Có học hành gì đâu nhưng ra đường có thua ai đâu nào

Nó chỉ cười chứ ko biết gì hơn.Rồi Sena tiếp:

_Chi nhiêu tuổi vậy chị?À chị tên gì nữa?

_Chị tên Dora! 19 tuổi!

_Wao!Chị chỉ lớn hơn em có 2 tuổi thôi à.Nhưng em nhìn chị trông trẻ con quá!Con gái phải gợi cảm quyến rũ đàn ông mới mê chứ

_Cô chủ!Cậu chủ về tới ạ!-bà quản gia

Nghe thế Sena phóng nhanh ra cửa,Ken vừa bước đến là cô nàng bay đến ôm lấy Ken hôn đắm đuối.Nó thấy trong lòng có chút gì đó hình như hụt hẫng lắm.Thật ko biết giải bày làm sao

_Thế nào cô nhóc?Sao lên đây?-Ken hỏi

_Nhớ anh!-Sena đáp gọn,vòng tay ko rời khỏi cổ anh.Hình như đối với cô 1 người vợ như Dora chẳng là gì cả.

Ken búng mũi Sena mỉm cười.Dora nóng mặt.Nhìn xem thái độ của anh kia.So với cô đúng là 1 trời 1 vực mà

_Em đang nói chuyện với chị Dora à?-Ken tháo tay Sena ra bước đến ghế ngồi,nó cũng ngồi xuống.Còn Sena thì dán sát vào anh,cô nàng cô uốn ngực cho cao ép sát vào cánh tay Ken.Nhìn thái độ ấy mà Dora muốn nổi da gà

_DẠ!Tụi em mới trò chuyện được 1 chút thôi là anh về đó!

Ken xoa đầu Sena:

_Chiều nay anh ở nhà đưa 2 chị em đi chơi.2 em muốn đi đâu?

Sena quay sang nó:

_Chị Dora !Chị thích đi đâu?

_um..Chị thích công viên hải dương!

Sena cười vang:

_Hahah!Chị ơi!Chị bao nhiêu tuổi rồi mà còn công viên hải dương chứ!

Rồi Sena quay sang Ken:

_Mình kiếm gì ăn rồi đi bar nha anh!

_Uh!Ưu tiên em!

_2 anh em ngồi trò chuyện nhé!Em cho Ega và Aga ăn trưa!-Dora nói rồi đứng dậy,nó cảm thấy nó ngồi đấy giống như 1 người dư thừa vậy.

_Ega và Aga ko phải chỉ theo anh thôi sao?-Sena

_Uh!Trước đây là thế nhưng bây giờ bọn chúng mến Dora hơn anh!

Sena cười tươi rồi ngả đầu vào vai Ken

Tối đó,họ kéo nhau ra club,Dora từ chối ko đi nhưng Sena cứ lôi kéo mãi,Ken hẹn thêm 1 vài người bạn nữa,có cả Alex và Rex

_Wao!Người đẹp!Càng ngày em càng bốc lửa đó-Alex hôn lên má Sena cười nói

Sena ôm cổ Alex tình tứ:

_Anh cũng đâu thua kém!Bao nhiêu cô nàng chấp nhận làm bệnh nhân cho anh rồi!Anh bác sĩ

Alex khoái chí cười thích thú.Dora từ trong Toalet bước ra,Rex hỏi:

_Em sao thế?Trông em phờ phạc quá!

_Dạ ko sao!Dạo nì em thấy hơi khó chịu ,buồn nôn tỳ,chắc tại gần thi nên có áp lực

_Bữa nào em nhờ ALEX khám thử đi.Sức khỏe quan trọng lắm!

_DẠ!

_Này!Ra nhảy đi!Sena Elisa lôi bọn con trai ra hết rồi kìa! -1 người bạn trong nhóm nói

_Em ko nhảy đâu!em ko biết-Dora từ chối

_Thì cứ nhảy đại thôi.Nhìn Sena và Elisa kia

Nhìn theo hướng nhìn của anh bạn .Sena và Elisa đang uốn ** giữa sàn,tất cả người tham gia nhảy như lùi thành 1 vòng tròn xem 2 nữ hoàng khiêu vũ,2 cô tận dụng triệt để từng đường cong trên cơ thể,uốn ** hết mức có thể.

_Cô ấy ko muốn nhảy thì thôi đi!Cậu ra ngoài đó chơi chung cho vui ih!-Rex lên tiếng

Người đó bước ra sàn hòa vào đám đông.Ken trở về bàn,anh thấy Rex đang trò chuyện cùng Dora!Anh vô cùng khó chịu.Lần trước là ALEX,lần này là Rex.2 thằng này!Bộ ko biết Dora là vợ anh sao.Ken khó chịu bước đến:

_Sao ko ra nhảy?-anh hỏi giọng ngang tàng

_Em ko biết nhảy!

_Còn cậu!Đừng nói là cậu ko biết nhảy đấy nhé!-Ken moi móc

_Ko có hứng thôi!Vớ lại để Dora ở lại 1 mình buồn nên tớ mới ở lại

_Ko cần nữa rồi!Tớ ở lại với vợ tớ!Cậu ra nhảy đi!

Rex nhún vai đứng lên,anh mỉm cười:

_Cái thằng!Miệng thì oang oác ghét vợ nhưng rỏ rang đang ghen đấy thôi

Ken ngồi xuống nhìn Dora chăm chăm,nó cảm thấy có chút ko thoải mái,nên im lặng dán ánh mắt vào ly rượu:

_Sao ko nói gì?-Ken lên tiếng

_DẠ!-Dora quay sang ngơ ngác

_Lúc nãy anh thấy em với Rex nói nhịu lăm mà hay là với anh ko có chuyện gì để nói

_Dạ em...

_Anh Ken!Sao tự nhiên đi vào đây vậy?Ra nhảy đi-Elisa bước đến ôm chặt cánh tay Ken lôi kéo

_Sao chị ngồi đây?Ko ra chơi?-Sena hỏi Dora

_Chị ko biết nhảy với lại hơi mệt 1 chút

Rex quan tâm:

_Vậy để anh đưa em về,cũng khuya rồi!

Ken nhúu mày,cộc cằn:

_Ko cần đâu!Để tớ gọi tài xế đến được rồi!

_Vậy anh đưa em ra!

_Cái thằng này!Ai mượn cơ chứ!-KEN lầm bầm

Ken càng phản ứng Rex càng cố muốn chọc

_Ko cần!Cô ấy đâu phải 2 3 tuổi,cô ấy tự ra được rồi!-Ken quát rồi lôi Rex ra sàn,mọi người cũng bước theo.

Dora lặng lẽ bước ra khỏi club,lòng xốn xang:

_Sao đôi lúc anh làm em cảm thấy anh quá dịu dàng ,đôi lúc làm em quá tuyệt vọng khi anh lạnh lùng vậy chứ?Anh muốn đùa giỡn với em đến bao giờ?

Đâu đó nơi khóe mắt nó bỗng nhòe lệ!

Hôm nay sau giờ tan học ,nó có hẹn với Alex .Nó muốn thử kiểm tra xem thể trạng mình dạo này thế nào.Cứ thế này e rằng nó gục sớm mất.

Sau khi làm 1 lượt các kiểm tra ,nó tạm biệt Alex về nhà.Alex nói sẽ tranh thủ cho nó biết kết quả sớm nhất.

_Chào cô chủ!

_Chào bác!-Nó lái xe vào nhà và lên phòng.

Reng...reng..

_Alo!anh Rex!

_Uh !Anh đây!Em đến Alex khám chưa?

_Dạ rồi!Anh ấy nói chắc khoảng 1 tuần sẽ có kết quả.

_Uh!Em đang ăn trưa với Ken à?

_Dạ ko?-Nó ngơ ngác

_Kỳ vậy ta!Anh thấy Sena đến rủ hẳn đi ăn trưa,tưởng sẽ rủ em.

_Sao anh ko gọi cho ảnh?

_Tắt máy rồi!Lúc này có cuộc họp chắc cậu ấy quên mở máy lại.Bây giờ đang có 1 đối tác cần gặp,ko biết sao liên lạc với cậu ấy đây

_Có gặp ko anh?-Nó lo lắng

_Cũng ko gặp nhưng anh cần gặp Ken để lên kế hoạch trước ấy mà

_Để em thử liên lạc với anh ấy!

_uh!

Tắt máy xong nó liên tục gọi cho Ken nhưng ko được,no đi đi lại lại trong phòng.Lo lắng!

Hơn 1 tiếng sau nó nghe tiếng xe,vội chạy xuống,nó thấy Ken đưa Sena về nhà,chưa kịp chạy ra nhắn lại với anh thì nó thấy Sena hôn lên má anh.Nó chôn chân lưk tại chỗ.Đồng ý chỉ là giao tiếp bình thường nhưng sao nó thấy kỳ lạ quá.Lòng nó đau lắml!Nó khao khát có người để tâm sự quá.Muốn có 1 vòng tay cho nó khóc quá!Dao gắndây nó chịu quá nhiều áp lực rồi!Việc thi cử ở trường và Sena-1 mỗi nguy hiểm-nó cảm nhận như thế.

Thấy Sena bước vào nó vội quay lưng lên phòng,nó ko muốn cô thấy những giọt nước mắt của nó.

_Alo!

_Dora!Anh liên lạc được với Ken rồi!Cảm ơn em nhé!

_Dạ!Ko có gì!

_giọng em sao thế?Cảm à?-Rex quan tâm

_Dạ ko!Thôi em bận việc!Tạm biệt anh!

Tối đó,Ken về nhà rất khuya,về mặt ko có tí gì là mệt mỏi cả,rất háo hứng là khác

_Anh Ken!Sao vui thế?-Sena bay đến bá cổ anh

_Anh vừa mới ký được 1 hợp đồng rất lớn nên có chút hưng phấn thôi!

_Tuyệt vậy!Vậy mình mở party ăn mừng đi anh!

_Tùy em!-Anh mỉm cười xoa đầu Sena

Bắt gặp ánh mắt anh nhìn nó,nó mỉm cười

_Anh nghe Alex nói em đến khám bệnh hả?Sao rồi em?

_Dạ ko sao!Chắc dạo nì đang thi nên em hơi mệt tí.

_Chị Dora!Chị phải biết tự chăm sóc bản thân mình chứ.Anh Ken lo cho chị lắm đấy-Sena nắm tay nó lắc lắc thân thiện.Nó mỉm cười

_Vậy ngày mai mình mở Party ha anh kết hợp với party sinh nhật của em lưk?Mình làm party ở bờ biển nghen?Chị Dora cũng phải tới đấy!

_Chị..!

_Ko được từ chối đâu!

_Uh!

_Hoan hô!-Sena nhảy cẫng rồi kéo Dora đi chuẩn bị mọi thứ

_Áy chị ko mặc đâu!-Dora đẩy bộ bikini màu cam rực rỡ ra trong khi Sena cứ cố ép vào

_Mặc chứ!Party bãi biển ai cũng mặc bikini hết mà-Sena nài nỉ

_Nhưng...

_Đừng có nhưng nữa.Cùng lắm cho chị mặc thêm áo khoát

Rồi Sena đẩy nó vào phòng tắm

_Wao!Dễ thương quá!Thế thì các chàng chết vì chị hết cho coi!

Nó đỏ mặt bước theo Sena

_Hello!Xin chào mọi người đến với party chúc mừng của em!-Sena hào hứng phát biểu

Ken và Alex bưng cái bánh kem ra, hát bài chúc mừng sinh nhật cho Sena:

_Cảm ơn anh!-Sena hôn lên má Ken

_Còn anh?-Alex ganh tỵ

Sena nhón chân hôn lên má Alex

Đặt cái bánh kem xuống,Sena nói:

_Nào khiêu vũ đi!

Cô quay sang Dora:

_Chị Dora !Khiêu vũ nào!Cởi áo khoát ra đi!

Chưa kịp để Dora trả lời,Sena nắm áo khoát cô kéo ra:

_Á!

Bao nhiêu cặp mắt nhìn về phía cô:

_Wao!Bốc lửa nha!

_wao!Vợ sếp nhìn trẻ con vậy mà mặc Bikini nhìn bốc lửa ghê ta

_Đẹp quá!Chẹp...chẹp

Ken khó chịu trước những ánh nhìn khiếm nhã lên thân thể vợ anh.Anh định bước đến nhặt áo khoát khoác lên cho cô nhưng Rex đứng gần đó hơn,anh ta khoát áo lên cho Dora:

_Ko sao chứ!-Dora nhìn anh biết ơn vô vàn,lắc đầu

_Ko sao!

_Thôi nhảy nào!-Alex vỗ tay mấy tiếng la to

Mọi người ùa vào khiêu vũ,Dora ko hứng thú,cô thấy khó chịu,lại bùn nôn nữa chứ.Tìm 1 góc khuất hướng ra biển,Dora ngồi thẩn thờ ngắm biển

_Chị Dora!Sao ko vào chơi?-Sena hỏi

_Chị nghĩ chút vào liền!

_Uh!-Rồi cô nàng đi vào trong

Nhìn quanh ko thấy Dora,Ken hỏi:

_Alex!Rex!2 cậu thấy Dora đâu ko?

_Ko!Sao thế?

_À!Ko có gì

SEna chạy lại phía Rex:

_Anh Rex!Em thấy chị Dora ngoài bờ biển đó,trông chị ấy ko ổn lắm,anh ra đó xem sao.Em đi báo cho anh Ken

Rex vội chạy đi ngay.Ra đến đấy thấy Dora thần thơ ngồi nhìn xa xăm:

_Sao ra đây thế cô bé?Làm Ken tìm em khắp nơi

_hi!Tại trong đó ồn quá!Em ko thích mấy!Anh vào trong chơi đi.Em ngồi 1 lát sẽ vào

_Em có chuyện gì bèn sao?-Rex hỏi

Dora mở to mắt nhìn anh,ngạc nhiên:

_Vì Ken đúng ko?-Rex tiếp

-.....

_Anh biết là Ken và em kết hôn ko phải vì tình yêu.Em chịu nhiều uất ức lắm phải ko?

Nó ko biết nói gì,chỉ nhìn Rex mà ko biết vì sao nước mắt rơi.Thì ra vẫn còn có 1 người hiểu được hoàn cảnh của nó.Nhiều người cứ tưởng nó sung sướng lắm vì có chồng vừa giàu có,tài năng mà còn đẹp trai nữa chứ

_Anh Ken!-SEna gọi Ken hốt hoảng

_Anh!...Em ...

_Sao?Em bình tĩnh xem nào!-Ken trấn an

_Em..em thấy anh Rex với chị Dora ôm nhau ngoài bờ biển..Anh mau lại xem đi

Ken bần thần.Anh ko dám tin.Rex và Dora ư?ko thể nào!Rex biết rõ Dora là vợ anh kia mà.Anh vội bước nhanh theo Sena .

Rex gơ tay chạm nhẹ khóe mi Dora,lau nhẹ giọt nước mắt trên mi cô.Dora giật mình lùi lại,nhưng Rex giữ đầu cô lại,hôn nhẹ lên trán:

_Anh biết mình ko = Ken nhưng anh có thể thay thế cậu ấy iu em ko?

Dora bàng hoàng:Trời ơi!Rex đang nói cái gì thế này?.Nó mở to mắt nhìn anh

_Xin..Xin lỗi anh!-Nó cúi đầu

Rex cười:

_Xin lỗi!Có lẽ anh quá đường đột làm ...

Bốp!

_Thằng khốn! Sao mà dám.....

Rex bỏ nhào ra đất.Chưa kịp định thần thì bị kéo dậy:

_Mày giỏi lắm!-Ken gầm gừ

Rồi tổng thêm cho Rex mấy cú nữa,Dora hét lên:

_Dừng lại!Anh...Dừng lại !

Dora kéo tay Ken lại,anh hất cô ra:

_Buông ra!

Mọi người nghe xôn xao vội chạy đến kéo Ken ra trước khi anh có thể đánh chết Rex

Ken tức giận, lăm li mạnh bạo kéo tay Dora đi. Mọi người thật ko ngờ 1 người nổi tiếng lạnh lùng và điềm tĩnh như Ken lại có thể phát điên lên như thế. Rex nhìn theo bóng Ken thềm thì:

_Cậu yêu rồi! Ken ạ!

Alex đỡ Rex dậy:

_Cậu làm gì mà hấn ta điên lên vậy?

_Làm loạn-Rex nhún vai rồi đi thẳng

Alex giải đầu giải tai:

_2 thằng này! Khùng hết rồi! May mà tụi nó ko rủ mình khủng chung

Rồi anh la to:

_NÀO! Mọi người ta vào chơi tiếp

Lúc này trên đôi môi ai đó bỗng nở nụ cười nửa miệng đáng khinh

_cậu...

Mọi người trong nhà ai mặt mày cũng tái mét khi thấy Ken giận dữ lôi Dora về phòng. Anh quăng phịch cô xuống đất:

_Nói đi! Cô và hấn ta ..là sao hả?-Ken hít sâu rồi lớn tiếng quát

Dora lấy tay quẹt nhanh giọt nước mắt rồi im lặng chẳng bần trả lời. Ken tức giận bước đến nắm tay cô xách dậy:

_Tại sao lại im lặng? Nói đi chứ!

.....-Ken gần như phát điên trước thái độ của cô.

_Được vậy thì tôi cho cô im lưk

Anh bóp cổ Dora siết chặt, Dora thất thần nhìn anh, ánh mắt ko hề có sự sợ hãi bởi tràn ngập trong đó hoàn toàn là thương tâm và đau khổ. 1p nét mặt Dora tái xanh, Ken càng siết chặt. Nhìn cô lúc này anh thật muốn bóp chết cô

_Khốn kiếp!-Ken buông tay hất Dora ngã sòng xoài xuống đất

_Cô ghét tôi đến mức ko thể cho tôi 1 lời giải thích sao? Tại sao? Cô là vợ tôi mà lại ngồi im để nó hôn cô thể.? Hả-Ken gằn lớn tiếng

Anh cứ như con thú phát điên. Điên vì ko thể nào cần xé được con mồi trước mặt mình trong khi mình hoàn toàn có thể.

Dora tay ôm cổ vẫn im lặng:

_Trời ơi! Cô nói gì đi! Thế này tôi điên lên mất. Khốn khiếp-Ken xách Dora dậy.

Nhìn anh thế này , nước mắt Dora ko ngừng rơi:

_Em...em và Rex..ko có gì cả!

_Ko có gì? Ko có gì sao nó hôn cô?

.....

_Ko giải thích được sao? Cô chấp nhận nó hôn cô?

Dora im lặng. Ko lẽ cô nói với anh là Rex nói Rex muốn thay thế anh yêu cô sao.

Nhìn thái độ bất cần của Dora, Ken càng phát điên, anh giơ tay lên cao định đánh vào Dora nhưng nhìn cô yếu đuối thế, mỏng manh thế, anh ko thể nào xuống tay. Anh quơ tay hươ đồng vật trưng bày trên bàn xuống đất. Bể tan!

Dora giật mình:

_Anh...Anh ...

_Cô im lặng và rút đi. Để tôi yên! Tôi ko muốn thấy cô! Biến đi trước khi tôi điên lên và giết cô.

Dora khẽ chạm vào anh nhưng anh hất tay ra:

_Biến đi!

Dora lặng lẽ bước ra ngoài, bà quản gia và vài người giúp việc nơm nớp lo sợ đứng trước cửa chờ đợi.

_Cô chủ!

Dora quy phịch xuống đất, khóc nức nở. Những giọt nước mắt kia có thể làm giảm bớt ngọn lửa hờn ghen trong lòng anh ko?

_Sena!-Elisa gọi cô

_Sao hả?

_Việc này cậu là tác giả đúng ko?

Uống hớp rượu và trưng bộ mặt ngây thơ nhìn Elisa, Sena hỏi

_Việc gì?

_Việc Dora và anh Rex

Sena cười khẩy:

_Cậu thông minh nhỉ?

Xoay ly rượu trong tay ,Sena cười mĩm

_Mình tuyệt đối ko để bất cứ ai giựt miếng mồi thơm của mình đâu.

_Kể cả cậu đây-Rồi cô hất mặt nhìn Elisa

_Ko có đâu! Đối thủ là cậu mình làm gì dám bon chen-Elisa vịn vai Sena thân mật

Hất tay Elisa xuống, Sena phui phui trên vai mình rồi cười khẩy:

_Tốt! Biết tự lượng sức như thế mới ko thua thê thảm!

Rồi cô bước đi để lại Elisa với nỗi bực dọc ko thể làm gì được

_Con khốn!

_Chị Dora! Chị ko sao chứ? dì San ơi lấy cho tôi cái khăn ướt mau!-Sena nhanh nhẩu ngồi bên Dora

_Anh Ken trong phòng hả chị? Ôi mắt chị đỏ hết rồi đây này!-Sena đón khăn ướt rồi nhẹ nhẹ lau nước mắt cho Dora

_Đứng lên nào! Em đỡ chị xuống phòng khách!-Dora lúc này chẳng khác gì cái xác ,ai muốn khiêng đâu thì khiêng,muốn làm gì thì làm. Chỉ đặc biệt là cái xác này ...Biết khóc.

Đỡ Dora ngồi xuống ghế sofa ở phòng khách, Sena giở giọng quan tâm:

_Anh Ken chắc đau lòng lắm chị nhỉ?

.....

_Nhưng em tin là chị với anh Rex ko có gì cả. Có cơ hội em sẽ nói giúp chị.

Dora ngẩng lên nhìn Sena rồi ôm chặt cô khóc òa. Lúc này Dora cần nhất là 1 bờ vai hủi và thông cảm ình. Và Sena sắm vai diễn này quá tốt !!!

Sena vỗ nhẹ vai Dora ,miệng luk an ủi nhưng khóe miệng xuất hiện những nụ cười khẩy nham hiểm đến đáng sợ. 1 con quỷ đột lột thiên thần!!!

1 lúc sau Sena đưa Dora về 1 phòng khác trong nhà(vì trong thời gian Sena ở đây ,Dora mượn tạm cái ghế sofa phòng Ken ^^!) rồi cô nhanh chóng xuống bếp nhờ chị bếp pha 1 ly nước chanh rồi hí ha hí hửng bước lên phòng Ken. Vừa vào phòng Ken gương mặt hí ha hí hửng kia bỗng thay đổi = 1 gương mặt đang lo lắng và có chút gì đó

”Thương tâm

”

_Anh Ken!

_Cút hết ra ngoài cho tôi!-Ken hét ầm lên và phóng luk cái gạt tàn gần đó.

Sena hét hồn nhưng cô hít sâu lấy bình tĩnh rồi tiếp:

_Là em!Sena đây mà!

_...Anh xin lỗi!-Ken quay lại rồi thăm thì

_Vì chuyện gì?-Sena bước đến gần đứng sau lưng anh

_Có trúng em ko?À !Anh phá hỏng mất buổi tiệc sinh nhật của em!

Sena nhìn anh mỉm cười:

_Ko có gì đâu anh.Em thông cảm cho anh mà.-Sena đưa ly nước cho Ken

_Anh có biết em thương anh lắm ko?Anh thật tốt,thật hoàn mỹ.Chị Dora thật có phúc mà ko biết hưởng,em thật sự thật sự rất ganh tỵ với chị ấy.Sao chị ấy lại có thể phản bội anh nhỉ-giọng Sena đều đều trong khi vòng tay ôm chặt lấy Ken,áp mặt vào vuông ngực anh,giọng nói pha chút uất nghẹn,nước mắt vươn nhẹ lên áo anh-Anh Ken...Anh có cảm thấy chị Dora ko xứng đáng với tình yêu của anh ko?-Sena vươn tay vuốt nhẹ lên gương mặt Ken,bàn tay cô mơn trớn từ gò má lên đôi mắt rồi đáp xuống đôi môi.Sena nhón chân ...

Nhưng...

Ken đẩy cô ra:

_Xin lỗi!Bây giờ anh muốn đi tắm và ko muốn nghe bất cứ việc gì nữa ,em ra ngoài đi

Sena nóng mặt,quát to:

_Tại sao?Em có gì ko = chị ta chứ.Em yêu anh hơn chị ta rất nhiều và em sẽ ko bao giờ phản bội anh.Anh ko thấy rằng em xứng đáng hơn chị ta sao?Em thua chị ra điểm nào chứ?Anh nói đi!Nói cho em biết đi chứ!-SEna hét càng lúc càng to,giận dữ

_Anh yêu cô ấy!

4 chữ ,chỉ với 4 chữ thôi mà có thể nói Ken thay Dora đá bay Sena .Nếu là người yêu anh thì 4 chữ này sẽ xé nát trái tim cô ấy nhưng đối với Sena,người yêu danh vọng của anh,quyền lực của anh,vẻ hào hoa của anh và gia tài của anh thì 4 chữ này trực tiếp châm ngòi ngọn lửa ghen tức,ganh tỵ và dẫn đến thù hận trong lòng cô ta

Sena hít sâu lấy bình tĩnh trước khi cô hở miệng đay nghiến anh.:Bình tĩnh Sena,giận quá mất khôn.Cái gì ta ko có thì ko bắt cứ ai được quyền có

_Em hủi rồi!Cảm ơn anh!Em sẽ từ bỏ nhưng xin anh cho em giữ nguyên tình yêu đối với anh đến khi em tìm được 1 người thuộc về em ,được ko anh?-Sena nhỏ nhẹ,ngắn lẹ nghe đến tội nghiệp

Ken bước đến vuốt má cô:

_Như thế quá bất công với em.Em có thể tìm được 1 người hơn anh.

_Ko lẽ anh ko thể cho em ân huệ này ư?Em đâu dám đòi hỏi chỉ xin anh cho em được yêu anh.1 cách âm thầm thôi mà anh.

Ken thở dài:

_Xin lỗi em!

_Em thật ngưỡng mộ chị Dora.Chị anh có được tình yêu của anh.Chị ấy thật hạnh phúc

Sena cười bần rười nước nở chạy ra ngoài.Vừa đóng cửa lại cô nàng quẹt giọt nước mắt cuối cùng trên khóe mi rồi cười khẩy:

_Ken!Anh nhất định hối hận.Tôi sẽ tặng anh 1 trò chơi thú vị.Haizzz.hôm nay mình khóc nhèu nhĩ?

Căn biệt thự rộng lớn đẹp lộng lẫy hôm nay sao chợt u ám.1 người đang bị nôn lên nôn xuống vật vã,nước mắt gần như cạn khô.Một người ngổn ngang trong lòng,trăm bề lo lắng và hờn ghen.Còn đâu đó chính là 1 người đang quá ư thanh thoi,hạnh phúc ngậm mình trong bồn tắm,trong đầu thì ko biết bao nhiêu là mưu tính

6. Chương 6

Chương 6

2 ngày rồi mà Ken hầu như ko có về nhà.Còn Dora thì tình trạng sức khỏe ngày càng kém.2 ngày nay nó ko lek nổi đến trường.Nó cảm thấy bây giờ trời đất như đảo lộn,nhưng may thay là có Sena thường hay an ủi nó(Haizz.May ghê!>

<>_Dạo nì chị sao thế?Em thấy chị cứ nôn mãi thôi_Đưa cho nó ly nước cam,Sena ngồi cạnh nó quan tâm

<>_Ko sao!Chắc đường ruột có tý vấn đề ý mà

<>_Em đưa chị đi khám nhé!

<>_Ko cần đâu!Chị đến Alex khám rồi!Chắc 2 3 hôm nữa sẽ có kết quả thôi.!

<>_Uh!À mà chị nè!2 hôm nay anh Ken ko về nhà à?

<>_Uh!Có lẽ anh giận chị lắm!

<>_Đàn ông mà chị!Làm mình mẩy rồi thôi.Kệ ảnh đi!Bây giờ việc này mới là quan trọng nè!

<>_Việc gì?-Dora ngơ ngác nhìn Sena

<>_Việc chị và anh Rex!Chị ko định nói rõ ràng với ảnh sao?Cứ dây dưa thế này ko ổn đâu?

<>_Uh!Chị cũng nghĩ đến việc này.Nhưng...

<>_Nhưng gì nữa!Em đã hẹn anh Rex giùm chị buổi trưa ở khách sạn nhà mình đấy

<>Dora nhảy dựng:

<>_Sao ko hỏi ý chị?Lại còn hẹn ở khách sạn.

<>_Đợi chị suy nghĩ đến bao giờ.Việc này càng kéo dài thì càng ko ổn.Còn hẹn ở khách sạn thì đã sao?Bộ 2 người có gì thiệt hả?

<>_Ko có!-Dora khăng khái quả quyết

<>_Vậy thì quyết định vậy đi!Bây giờ em có việc .bye chị

<>Sena bỏ đi để Dora với bao nỗi ngổn ngang trong lòng.

<>_Chào cô Sena!

<>_Uh!Tôi có việc nhờ chị!

<>_Vâng!

<>_Tý nữa tôi và anh Ken tới đây chị làm sao nói khéo cho anh ấy biết chị Dora và anh Rex ở cùng nhau trên phòng nha

<>_Vậy...

<>_Chị có việc làm mới rồi sao?

<>_DẠ?-Cô tiếp tân ngơ ngác

<>_Nếu chị đã có việc mới thì tôi nghĩ chị sẵn sàng nghỉ làm ở đây rồi đấy

<>_Dạ. ..ko ạ!-Cô tiếp tân bối rối

<>_Vậy thì cứ làm như tôi nói.Và đây là bí mật giữa 2 chúng ta.Chị đừng để tôi cảm thấy chỉ có người chết mới giữ được bí mật đấy nhé.-Nói rồi Sena ngoe nguẩy bước đi,bỏ lại cô tiếp tân với gương mặt xanh lè

<>Vừa ra khỏi khách sạn,Sena gọi cho Ken:

<>_Alo!Có gì ko em?

<>_Anh đang ở đâu?

<>_Ở công ty!

<>_Mấy bữa nay anh ở khách sạn nhà mình à?

<>_Sao em biết?

<>_Người em quan tâm thì em sẽ cố tìm hiểu thôi.

<>_Sena à..

<>_Thôi !Quên việc đó đi!Trưa nay em mời anh ăn trưa.Cầm từ chối!

<>_Ừh

<>_Vậy ở khách sạn nhà mình nhà.em đã đặt món rồi

<>_ok.Vậy tý anh qua đón em.

<>_Ko cần đâu!Em đang mua sắm gần đây.Tý em qua!

<>_uh Tý gặp lại.

<>_Dạ.Bye anh!

<>Ken tắt điện thoại,nhìn lên màn hình điện thoại hình mà lúc đó anh lên chụp Dora khi nó đang tung tăng dưới suối trong làn dã ngoại.Khẽ sờ lên gương mặt nó:

<>_Anh xin em yêu anh được 1 phần như Sena.Điều đó thật sự khó đến vậy sao?Em ghét anh sao?Dora!Thật sự em có biết anh hận đến muốn giết em ko?Hận em bước vào cuộc đời anh để gần như đánh mất chính mình.Phải làm sao mới có được em ,Dora?

<>Tôi nghiệp Ken quá ha mọi người hix hix..

<>_____

<>_Chào chị!Chị cho em hỏi anh Rex đến chưa ạ?

<>_Dạ ảnh đến nãy giờ rồi ạ?Đang chờ chị trên phòng.

<>Dora nhận chìa khóa từ tay cô tiếp tân rồi bước lên phòng, trong lòng thấp thỏm hải nói gì với Rex đây?Mình ko muốn ai phải tổn thương vì mình cả.Hix...

<>Thang máy dừng lại nơi tầng 8,bước đến phòng 802,Dora gõ cửa,Rex đón cô:

<>_Chào em!Vào đi!

<>_Sao anh em mình ko ngồi ở dưới nói chuyện mà phải lên đây vậy anh?Em nghĩ là ở dưới tốt hơn?

<>Rex cười:

<>_Anh ko muốn người khác dòm ngó-Rồi anh kéo Dora vào

<>_Vào phòng bị người khác dị nghị còn thắm hơn-Nó chỉ dám nghĩ chứ ko dám nói ra.Chính tui đây mà còn ghét cái tính nhút nhát này của nó đó .Haizzz

<>Ấn nó ngồi xuống sofa ,Rex tới tủ lạnh đưa cho nó chai nước suối:

<>_Em có gì cần nói với anh hã?

<>_.....-Nó ko biết phải bắt đầu từ đâu

<>_em...em...

<>_Cứ nói thẳng đi!Đừng ngại!Anh ổn mà!

<>Nhìn đôi mắt như khuyến khích của Rex ,nó hít sâu lấu dừng khí:

<>_Em ko muốn làm anh tổn thương nhưng thật sự em vs anh ko thể.

<>_Anh có thể biết lý do ko?

<>_Vì...vì..

<>_Vì anh ko giàu ,ko đẹp trai = Ken

<>_Ko phải!Anh dịu dàng và ân cần.Rất nhìu cô gái xứng đáng để anh yêu

<>_Vậy em nghĩ em ko xứng đáng?

<>_Dạ vâng!

<>_Tại sao?-Rex nhấn giọng

<>_Vì người em yêu là Ken.Anh xứng đáng có 1 người con toàn tâm yêu anh.

<>_Em nói gì?Em yêu ai?-Rex hỏi lại

<>_Em yêu Ken-Dora lí nhí

<>_Anh nghe ko rõ-Rex cố hỏi lại.

<>_Em yêu Ken!Em yêu anh ấy Thật sự yêu anh ấy-Dora hét to

<>_Hahahha!-Rex bật cười lớn-Khá lắm Dora!

<>Nó ngu người nhìn anh

<>_Thằng Ken mà nghe được chắc mừng đến nỗi chạy vòng vòng ,hát hò tùm lum quá!

<>Nó tròn mắt nhìn anh,Rex bước đến gần nó,xoa đầu nó:

<>_Em nghĩ anh là 1 thằng đê hèn đến mức độ giết vợ của bạn sao?Tại 2 người cứ lằng nhằng.Rõ ràng là yêu nhau mà người nào cũng im thin thít.2 đứa có phải là máy xuyên tâm đầu.Phải nói là thì đối phương mới hiểu chứ?

<>_Ý anh là...anh Ken..-Nó lúng túng.

<>_Nó yêu em Dora ạ!Em ko thấy nó ghen lộn lộn lên sao?-Rex cười

<>_Thật thế sao?-Có lẽ Dora ko tin vào những gì tai mình đang nghe thấy.Ken yêu nó!Nó có nên tin đây ko phải là mơ ko nhỉ?

<>_Thật!-Rex kéo nó đứng lên vỗ vào vai nó 1 cái khì khái

<>_Em phải tự tin lên chứ!Ken là của em !Duy nhất của em thôi!

<>Nó òa khóc,nhưng lần này là nước mắt hạnh phúc.Rex ôm nó vào lòng:

<>_Nín nào cô bé mít ướt.Chúc em hạnh...

<>Rầm

<>_____

<>_2 người...Chị Dora!Tại sao chị nữ...-Sena nước mắt ngấn nước mắt dài như thể ả mới là người bị phản bội.

<>Ken giận đến mức ko thốt nên lời,anh lặng lẽ quay bước,Dora vội đuổi theo nhưng Sena chặn lại:

<>_Chị để em trông chừng ảnh cho!Em nghĩ bây giờ người ảnh ko muốn gặp nhất là chị đó.Ko phải chị vẫn nghĩ mình còn xứng đáng với ảnh đó chứ?

<>Lời nói của SEna nghe sao dịu dàng ,nhỏ nhẹ thế mà cứ như những con dao sắc nhọn liên tục bay thẳng vào tim Dora

<>Rồi Sena chạy đi đuổi theo Ken,Rex vịn vai nó khẽ nói:

<>_Em yên tâm!Để hấn bình tĩnh 1 lát rồi anh sẽ giải thích cho hấn hiểu.

<>_Anh Ken!Anh Ken!-SEna đuổi theo Ken và nắm tay anh lại

<>_Xin em!Cho anh được yên tĩnh 1 mình.Anh xin em!

<>_Anh...anh khóc sao?-Sena hoàn toàn ko dám tin,1 người như anh đang khóc

<>_Chị Dora quan trọng với anh vậy sao?Anh yêu chị ấy như thế sao?

<>_Để anh yên!-Ken hất tay SEna ra rồi vào xe phóng thẳng

<>_Tại sao?Tại sao em nữ như thế?Em chấp nhận như thế sao?Chỉ cần em đuổi theo anh,chỉ cần em giải thích.Anh nhất định sẽ tin em mà.Tại sao ko thể cho anh 1 lời giải thích chứ?-Ken phóng xe như bạt mạng,với anh bây giờ mạng sống ko còn là quan trọng nữa.

<>_Chào bà chủ!

<>_Uh!Cậu và cô đâu ?-Bà Sam hỏi ngay khi vừa bước vào nhà

<>_Dạ !Cậu chưa về còn cô chủ đi gặp bạn ạ?

<>_Cho tôi ly nước!

<>_Vâng!

<>Bà Sam ngồi xuống bàn hỏi:

<>_Dạo này chúng khỏe cả chứ ?

<>_Da cậu đi suốt còn cô chủ dạo nì yếu lắm ạ.Nhìn cô ấy xanh xao lắm!

<>Bà Sam đặt mạnh cái ly xuống bàn làm bà quản gia giật mình:

<>_Cái thằng!Vợ nó yếu thế mà nó đi suốt là sao?

<>Bà lấy điện thoại trong ví ra định gọi cho Ken thì.:

<>_MẸ!Mẹ mới đến à? -Sena vội chạy vào lòng bà Sam nũng nịu.Thấy SEna Aga và Ega sửa inh ỏi.,gầm gừ

<>_Yên nào!-Bà Sam lên tiếng

<>_2 cái con nì.Làm như con xa lạ lắm vậy đó!-rồi cô quay sang bà-Sao mẹ ko nói con đi đón

<>_Nhà ta có xe mà đón chi cho cực.Con đi đâu mới về đây!

<>_Con đi ăn trưa với anh Ken!

<>_Có Dora ko?-Bà Sam hỏi

<>_Mẹ thương chị Dora hơn con!Hix..-Sena cố lảng tránh vấn đề nũng nịu

<>_Trả lời đúng câu hỏi đi!-Bà Sam gằn giọng.Với 1 phụ nữ sắc sảo như bà thì còn lạ gì tính khi Sena.Tuy tuổi còn nhỏ nhưng tuổi đời thì quá lọc lõi.Quá điêu ngoa và thủ đoạn.Nhận được tin Sena đến nhà Ken bà gấp rúc lên đây ngay chứ nếu ko thì ko chừng con bé này ăn tươi nuốt sống cô con dâu bé nhỏ của bà.Bà biết Sena muốn bước chân vào nhà bà để nghiễm nhiên ẵm 1 nửa gia tài,chứ đối với cô ta cái mác con nuôi nhà họ Trịnh là chưa đủ vững chắc.Nếu ko phải thương tình gia đình ông quản gia già đã hy sinh cả tuổi đời cho nhà họ Trịnh thì con lâu bà mới để mắt đến Sena.Nhưng thật ko hữu nổi,cha mẹ quá hiền lành phúc hậu sao lại bất hạnh có 1 cô con gái như Sena nhỉ?

<>Sena mặt lầm lì ngay:

<>_Dạ ko?Chị ấy phản bội anh Ken mà mẹ còn lo lắng thế đấy-Sena ngồi ngay lại,bắt chéo chân hách dịch

<>Bà Sam giật nảy mình nhìn Sena:

<>_Con nói gì?Mẹ ko hiểu!

<>_Sao mẹ ko hỏi cô con dâu của mẹ ấy?

<>_Cô đang hỏi đồ tôi đấy à?Trả lời ngay!-Bà Sam giận dữ hét

<>Sena rùng mình,nhỏ nhẹ:

<>_Con xin lỗi!

<>Cô ta sợ nhất có lẽ là bà Sam,chỉ cần 1 tiếng nói của bà thì những gì cô có bây giờ hoàn toàn biến mất,và cái kiếp lang thang sẽ đến với cô.

<>_Khỏi xin!Trả lời ngay câu hỏi của tôi đi!-Bà Sam gằn tiếng

<>_Chị..chị Dora và anh Rex..2 người phản bội anh Ken-Sena run sợ

<>_Sao con biết?

<>_Con ..con và anh Ken chính mắt thấy?

<>_Thằng Ken cũng biết rồi à?

<>_Dạ vâng!

<>_Hèn gì mà chị quản gia nói nó đi suốt-bà lẩm bẫm

<>_Mẹ nói gì ạ?Ko có gì!Con vào trong đi!

<>_Dạ.-Sena nhanh chóng bước đi,đối mặt với bà Sam ko an toàn đối với cô.

<>Bà Sam gọi cho Rex:

<>_Alo !Bác gái!

<>_Con đang ở đâu đấy?

<>_Dạ con đang chở Dora về nhà đây ạ?

<>_Oh!Thế thì hay quá!Con vào nhà ta nói chuyện tý nhé

<>_Dạ!

<>1 lúc sau:

<>_Chào bác!Chào mẹ ạ

<>_UH!2đứa ngồi xuống đi!

<>2 người ngồi xuống rồi bà thông thả nói tiếp:

<>_SEna nói cho ta biết chuyện 2 đứa nhưng ta ko tin.Ta muốn nghe chính miệng 2 đứa nói

<>Rex từ tốn kể lại cho bà nghe,bà gật gù hiểu chuyện:

<>_Uh!Ta biết ngay bà,Rex mà ta biết ko phải hạng đốn mạt như thế!-Bà cười hiền

<>_Cảm ơn bác!

<>_Nhưng mẹ ơi!Anh Ken...!

<>_Con cứ để nó yên tĩnh rồi ta sẽ nói chuyện với nó.Con đừng lo!Nó ko phải là 1 đứa hồ đồ ko biết suy nghĩ đâu.Cái thằng giống y chang thằng cha của nó hồi đó ấy mà.Làm mình làm mầy 1 tý thôi!Già rồi mà khoái nhõng nhẽo đấy mà-Bà Sam cười lớn.Cách nài chuyện của bà làm Dora và Rex phải bật cười

<>Rồi bà kéo tay Dora:

<>_Con sang đây mẹ xem nào!

<>Dora đứng dậy bước sang ngồi vs bà:

<>_Dạo nì con xanh xao hốc hác quá vậy?Nhìn con thế này mẹ lo quá!

<>Dora cười:

<>_Mẹ đừng lo!Tại đang thi cử nên con có chút xiu áp lực thôi.Nhưng bây giờ nghỉ hè rồi con sẽ mập mập trắng hồng ẹ xem

<>_Cô nói thì giữ lời đấy!Chứ lúc đó đòi giữ eo mà gấp hết đồ ăn sang cho tui đi-Bà Sam cười thành tiếng làm không khí dễ chịu hơn

<>Chap 34:

<>Ngắm cảnh biển đêm thế này khiến Ken cảm thấy thoải mái hơn 1 tý.Anh đưa tay nắm vào vùng không gian trước mặt mình rồi buông ra bùn bã:

<>_Dora!Em như không khí vậy?Không bao giờ anh bắt được em!Tại sao chưa kịp nói tiếng yêu mà anh phải hứng chịu đau khổ thế này

<>_Doraaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!-Ken hét to làm 1 vài cặp tình nhân gần đó giật mình nhìn về phía anh.

<>Ken gục đầu lên gối cười khẩy:

<>_Ko ngờ có ngày mình ngồi ngắm biển uống rượu sầu như mấy thằng thất tình điên cuồng như thế này?-Ken bật cười ha hả khiến cho vài cặp tình nhân gần đó không còn giật mình nữa mà đứng dậy...đi về

<>Reng reng...

<>Thấy số bà Sam ,Ken vội trả lời :

<>_Alo mẹ!

<>_Có biết bây giờ là mấy giờ rồi ko đấy cậu?Cậu thường khuya thế chưa về à?Có biết vợ cậu ốm ko hả?-Bà Sam làm nguyên 1 tràng khiến Ken nhăn mặt

<>_Mẹ đừng nhắc đến cô...-anh lè nhè

<>_Cái gì mà đừng nhắc.Tôi cưới vợ về cho anh để anh để anh bỏ bê con người ta thế hả?15' nữa anh mà ko có mặt ở nhà thì đừng có gặp mặt tôi-Bà Sam hùng hổ phán quyết

<>Nghe lời vàng ngọc của bà Sam ,Ken tỉnh hẳn:

<>_Mẹ đang ở nhà con ạ?

<>_Chứ cậu trông tôi thành thơi mà lang thang rong chơi như cậu ấy hả?Cậu liệu hồn đấy!Cậu còn 14'30s để về đấy,biết chưa hả?

<>_Ồi mẹ!-anh kêu lên thãm thiết

<>_Ko ôi a gì nữa hết!-Phán xong câu cuối cùng bà Sam cúp máy rồi nhìn Dora và Rex mỉm cười.Dora và Rex nhìn bà Sam mà thấy tội cho Ken.Anh có bà mẹ khủng bố quá!!

<>_Bác ơi!Cháu xin phép về trước đây ạ?-Rex nói

<>_Uh!Cũng khuya lắm rồi!Để bác giáo huấn thằng quý tử nhà bác xong nhất định phải đãi bọn cháu 1 bữa mới được.

<>_Dạ vâng!Món bác nấu thì khỏi chê ạ?-rex cười

<>Bà Sam và Dora tiễn Rex về.Còn Ken lúc này thì đang bay à ko đang chạy với tốc độ ánh sáng.Từ ngoại ô vùng biển mà kêu có mặt ở nhà trong 15'.Biết thế lúc này anh kiếm cái bar nào trong thành phố cho rồi.Bây đặt màu mè ra biển chi cho khổ vậy nè trời.Eo ơi!Vái trời ko gặp công an giao thông.Ken thãm khẩn khi ko ngừng tăng ga.

<>Nghe tiếng kèn xe,Dora vội chạy ra mở cửa,thấy cô ,anh mau chóng mang ình nét mặt lạnh băng.Chạy xe vào nhà ,thấy bà Sam ngồi trên ghế vuốt ve Ega và Aga,anh cười:

<>_Chào mẹ!

<>_Cậu cũng ngoan đấy nhĩ?-Bà Sam cười-Ngồi đi!

<>_Dora!Con xuống bếp lấy cho chồng con ly nước đi

<>_Dạ!-Dora nhỏ nhẹ,vừa bước được 2 bước thì thấy Sena hơn ha hơn hở chạy lên.Bước qua Dora cô nàng huých vai cô cao ngạo.Hành động đó đầu thoát khỏi mắt bà Sam,bà chau mày tỏ vẻ ko hài lòng.Còn Ken thì còn tâm trí đầu mà thấy.Anh đang đỡ mồ hôi hột khi nhìn khuôn mặt hình sụ của bà Sam.

<>Nhưng Sena có biết gì đâu,vẫn tươi tắn cầm ly nước bước về phía Ken:

<>_Nước đây anh!

<>_Cảm ơn em!-Ken mỉm cười nhận ly nước

<>_Phiền con quá!Mẹ tưởng con nghĩ rồi-Bà Sam đãi giọng

<>SEna ngồi nơi thành ghế ngay chỗ Ken:

<>_Anh Ken chưa về con đâu an tâm đi ngủ-SEna cười giả lã

<>_Ngồi cái kiểu gì đấy hả?-Bà Sam hét lớn làm ọi người giật mình,Aga và Ega nằm trên ghế kể bà cũng vội nhảy xuống đi về phía Dora rồi ngoan ngoãn đứng đó cùng cô chủ của nó...nhìn bà chủ.

<>Còn Sena hoảng quá đứng phắt dậy

<>_Mẹ..!-Ken lên tiếng

<>_Mẹ chưa nói tới con!-Bà Sam trừng mắt làm anh im thín thít

<>_Bây giờ mẹ nói chuyện với Ken.Con có yên tâm ko?

<>_dạ con..con!-Sena áp úng ,lấp bắp

<>_Nếu yên tâm thì con lên ngủ sớm đi!

<>_Ken!Vào phòng con ta nói chuyện-rồi bà Sam đứng dậy,Ken vội đi theo.

<>_Dora à!Con đem lên ẹ 2 ly nước trái cây con nhé.-Bước ngang Dora bà Sam dịu dàng nựng nhẹ má cô. Rồi khẽ nói-Yên tâm!Để mẹ lo cho!

<>Dora nhẹ nhàng gạt đầu,cô ngược mắt nhìn anh nhưng anh lạnh lùng bước đi thẳng.

7. Chương 7

Chương 7

Từ khi bà Sam đến Sena cảm thấy mình bị đe dọa. Điều đó càng làm ả ghét Dora hơn. ả chỉ muốn thẳng tay mà bóp chết cô

_Cô Dora! Nước xong rồi đây!

_Vâng! Cảm ơn bác-Dora cười tươi với dì San.

Vừa cầm khay nước lên định mang lên phòng, Dora vội đặt xuống rồi biến vào toilet làm dì San lo lắng nhìn theo

_Có sao ko cô chủ? Dạo nì cô hay nôn quá! Ko lẽ cô..- Dì San ngập ngừng

_Cháu sao ạ?-Dora giương đôi mắt mệt mỏi nhìn bà hỏi

_Tôi nghi lâu rồi nhưng ko dám nói. Có khi nào cô có thai ko?

_Có thai? Cháu sao?-Dora bần thần

_Phải! Dạo này cô hay có những biểu hiện của những người mang thai lắm!

_Cháu ...cháu..

_Cô đã đi khám chưa?- Dì San quan tâm

_Dạ rồi! Nhưng Alex chưa báo kết quả cho cháu!

_Nếu cô mà có em bé chắc bà và cậu sẽ vui lắm. Thật đáng mong đợi!

Dora vừa mừng vừa lo. Liệu Ken có vui ko?

_Có thai? Ko thể được! Sao cô ta lại có thai được chứ-Sena nãy giờ đứng bên ngoài nghe thấy cuộc đối thoại của Dora và Dì San

_Tại sao mọi thứ tốt đẹp đều rơi vào tay chị ta. Thật ko cam tâm. Minh ko để chuyện này xảy ra đâu?-Sena mím môi

Đóng cửa phòng, bà Sam ngồi xuống sofa đối diện Ken:

_Con ko yêu vợ con à?-Bà điềm tĩnh

.....

_Con ghét con bé?-Bà Sam tiếp tục

.....-Ken vẫn im lặng

_Có lẽ ta đã sai khi lấy Dora cho con. Thôi được! Ta sẽ tranh thủ đưa con bé về Việt Nam để tránh 2 đũa phải khó xử. Ta sẽ sớm nhờ luật sư lo thủ tục li dị cho 2 đứa.-Nói rồi bà Sam đứng dậy bước đi

Lời bà SAM nói như sét đánh ngang tay. Ken vội nói ngay như thể nếu ko nói anh sẽ hối hận cả đời:

_Ko được! Con yêu cô ấy!

Bà Sam đứng lại, trên môi khẽ xuất hiện nụ cười thỏa mãn:

_Con nói gì?

Ken đứng dậy, anh mắt quả quyết nhìn bà:

_Con yêu Dora! Yêu rất nhìu! Con ko dám nghĩ mình sẽ như thế nào nếu mất cô ấy

Lòng bà Sam như mở hội nhưng vẫn vắn vẹo:

_Thế sao con lạnh nhạt với con bé? Sao thế?

_Trước đây con nghĩ cô ấy ko yêu con và con cũng thế.Cuộc hôn nhân của tụi con hoàn toàn ko trên cơ sở tình yêu.Nhưng khi con nhận ra mình đã yêu thì bên cạnh cô ấy đã có Rex-Ken ghen ngào

Bà Sam bước đến ôm Ken vào lòng:

_Con ngốc lắm con trai ạ!Con bé hoàn toàn xứng đáng với tình yêu của con.Con nên biết rằng mình đang hạnh phúc khi bên cạnh có vợ tốt,bạn tốt.

Rồi bà kể lại cho Ken nghe về kế hoạch của Rex và đương nhiên việc Dora nói yêu anh ,bà giấu nhem.Điều này cần phải để anh nghe chính Dora nói chứ!

_Alo!Gọi tớ giờ này có việc gì ko Alex?-Ken bắt máy

_Hum nay tớ mất ngủ...

_Nói gì?Ko hiểu gì hết!

_Im đi!Nghe người ta nói hết đây nè-Alex gắt-Hum nay tớ mất ngủ nên đến phòng khám tổng duyệt lun kết quả báo cáo của Dora đây này.Cô ấy...

_Cô ấy làm sao?-Ken hốt hoảng gắt,anh nghĩ chắc phải có gì quan trọng lắm nên Alex mới gọi cho anh giờ này.Ken lo sốt vó lên được,cô nhớ vốn nhiều bệnh mà.-Thế nào!Nói nhanh đi-Ken nóng ruột.

_Lo cho vợ nhì?Nếu cậu ko nhảy vô họng tớ ngời thì tớ đã nói lâu rồi!

Ken đỏ mặt!Im lun

_Dora thì ko sao!Nhưng cậu thì sắp điên lên rồi!

_Cái gì?-Ken quát

_Điên vì vui đó!

_Nói rõ ràng hơn xem nào!

Alex háng giọng kéo dài thời gian,hình như thử sự kiên nhẫn của Ken là thú vui của anh chàng hay sao ấy

_Dora có thai rồi!Hơn 2 tháng!

Ken sững sờ,1s sau khi hết sững sờ anh hét:

_Dora có thai?

Alex phải để xa cái điện thoại ra cả mét:

_Điếc tai quá!Hơn 2 tháng rồi!2 người cũng ghê thiệt.Mới lấy nhau hơn 2 tháng mà có rồi.Bộ lần đầu là dính liền hả?Chúc mừng nghen!Nhớ phải làm party thật lớn vào.Cậu nghĩ là con trai hay con gái.Này cho tớ làm ba nuôi nh...ê...ê.Còn đó ko?Ê...Ê...thằng khỉ này!Cúp rồi

_Haizzz..con người ta thì vợ con vui vậy còn mình thì vui vậy với đống hồ sơ bệnh án nè trời.Tại sao ông trời bắt công quá.1 người hào hoa lịch lãm ,đẹp nghiêng thành nghiêng nước thế này mà chẳng gặp được bóng hồng nào.Ko lẽ cuộc đời con chỉ toàn bông bụp thôi sao?-Alex kêu trời hú đất than thở

Cảm giác trong lòng Ken lúc này ko đơn thuần chỉ có thể diễn tả = những từ như sung sướng hay hạnh phúc.Nó còn hơn thế rất nhiều.Anh cười như thằng con nít:

_Lần đầu gì chứ?Chỉ có duy nhất 1 lần thôi!Dora!Em tuyệt quá!Bây giờ anh mặc kệ em có yêu anh hay ko anh cũng sẽ bám theo em suốt đời.Anh bất chấp tất cả-Rồi anh chàng giữa cổ ra mà cười húng phẩn

Ken vừa lằm bằm vừa cười làm bà Sam đang hạnh phúc dâng trào cũng ngừng trào dâng để thốt lên:

_Rồi!Nó khùng rồi!

Rồi bà quay lưng định xuống nhà báo tin vui cho Dora thì bị Ken ôm chầm lại:

_Mẹ ơi!Con làm cha rồi!Mẹ làm bà nội rồi!Dora làm mẹ rồi!Cô ấy...Dora cô ấy tuyệt với quá mẹ ạ?Con sẽ dắt cô ấy đi mua tã cho em bé nà,quần áo nè ,sữa nữa.À Còn đằm bầu cho Dora nữa.Còn gì nữa nhì?À con sẽ

bắt cô ấy ở nhà, Ko cho cô ấy đi học nữa. Nguy hiểm lắm. Hay là mẹ lên đây ở với tụi con. Trông chừng Dora dùm con. Phải rồi con sẽ nhốt Ega và Aga lại. Chúng hay vật cô ấy ra lắm. Thế thì nguy hiểm vô cùng-Ken nói liên tục ko ngừng nghĩ cứ như là súng liên thanh xả đạn. Bà Sam với tay cốc yêu vào đầu thẳng quý tử đang hào hứng:

_Đủ rồi ông tướng! Xuống nhà mà ôm vợ ông!

Dora bưng khay nước lên phòng, còn mấy bước nữa là đến thì nó chợt khựng lại khi bị Sena án ngay trước mặt, gương mặt đỏ gay giận dữ:

_Không thể! Tôi ko thể để chị hưởng hạnh phúc 1 mình đâu?

_Chuyện gì vậy? Sena-Dora ko hiểu

_Tôi đã dày công xếp đặt cho anh Ken quay mặt với chị. Tôi đã gần đạt được mục đích rồi. Tự nhiên chị lại có thai. Mất hết! Tôi sẽ mất hết tất cả chị có hũu ko?. Không ! Không bao giờ tôi để chuyện này xảy ra đâu-Sena như con thú cái lộng lộn nắm chặt lấy vai Dora lắc lắc. Nó hoảng sợ hất đổ cả khay nước. Mọi người trong nhà thấy ồn vội chạy ra

_Á!

Cảnh tượng trước mắt làm bà Sam chết đứng còn Ken bần thần nhìn, nhưng rồi anh ý thức được việc gì đang xảy ra vội lao đến:

_Dora!

Aga và Ega giận dữ phóng nhào đến Sena, Aga cắn lấy chân Sena, Cô ta hét lên đau đớn rồi quy xuống. Nhanh như cắt Ega phóng đến cắn lên mặt cô ta, Sena ko ngừng vùng vẫy. Càng vùng vẫy Ega càng cắn chặt ko buông. Nó bấu vào mắt Sena làm cô ta hoảng loạn và gần như ngất lịm. Bà Sam hoảng hồn vội gọi người tới giúp lôi 2 con chó ra.

_Dora! Em sao rồi? Trả lời anh đi!

_Ken! Bụng..bụng em...Ken...

Ken nhìn xuống anh thất thần khi thấy chân Dora xuất huyết máu quá nhiều. anh vội bế Dora ra xe chạy thẳng đến phòng khám của Alex:

_Alex! Khoảng 3p nữa tớ sẽ đến chỗ cậu! Dora bị té cầu thang xuất huyết nhiều lắm

_Cái gì?-Alex bật dậy khỏi ghế. Chưa kịp hỏi thêm gì thì Ken đã tắt máy. Alex vội đi chuẩn bị

Nhìn sang Dora đang quần quai đau đớn, tay bấu chặt vạt áo, anh xót xa, lo sợ

_Xin em! Anh van xin em! Dora! Xin em đừng xảy ra chuyện gì nhé?

XE ngừng trước phòng khám, lập tức mọi người đưa Dora vào phòng cấp cứu

Lúc này Rex chờ bà Sam và bà quản gia đến:

_Con bé có sao ko?-Bà Sam hốt hơ hốt hã

_Cô ấy đang trông phòng cấp cứu!

_Cô ấy ko sao đâu! Cậu yên tâm đi-Rex vỗ vai Ken an ủi

_Uh! Mong là thế!

Lúc này mọi người thấy 1 toán người đang đẩy Sena vào:

_Sena...?-ken ngạc nhiên

_Phải! Cô ấy bị Ega và Aga tấn công, 1 phần mặt, mắt và chân gần như nát cả. Sao mà Aga và Ega tấn công Sena vậy?-Rex hỏi

_Tớ ko biết?-Ken lắc đầu

_Là do cô Sena hát cô chủ té cầu thang nên 2 con chó tức giận mới tấn công cô ấy- Dì San lên tiếng

_Sao?-Cả 3 người còn lại đồng thanh

_Tôi thấy cô Sena nắm vai cô chủ lắc mạnh và gào thét gì đó rồi hát cô chủ ngã ra

Ken nghiêng răng,giận dữ như muốn nhai sống Sena:

_Sena!Dora mà có mệnh hệ gì cô ko sống yên với tôi đâu!Tôi thề đấy!

_Ôi!trời ơi!Sao cô ta có thể độc ác đến mức đó?-Bà Sam đứng ko vững khi nghe thế.Bà ko lạ gì tính Sena nhưng ko ngờ cô ta có thể độc ác đến mức đó

Đèn phòng cấp cứu tắt,Alex bước ra:

_Cô ấy sao rồi?

_Con bé ko sao chứ hả cháu?

Alex e ngại:

_Tình trạng thật sự ko khả quan.Chúng ta chỉ có thể cứu 1 trong 2 mẹ con họ thôi ạ.Khả năng đưa bé sống sót cao hơn nhieu so với Dora.Tình trạng Dora rất yếu,tớ ko dám chắc cô ấy có thể vượt qua nỗi ca phẫu thuật này.

Ken nắm lấy cổ áo Alex mà gào:

_Cái gì mà chỉ có thể cứu 1 trong 2 chứ?Cái gì mà yếu chứ?Con tớ mới 2 tháng thôi cậu bắt tớ bỏ nó sao.Còn Dora?Làm sao tớ chọn ?Làm sao tớ chọn đây hả?hả?

_Ken!Ken-Rex vừa ôm vừa ghìm Ken lại

_Tớ xin lỗi nhưng tớ cố hết sức rồi!Cậu bình tĩnh!

KEN ngồi phịch xuống đất:

_Bình tĩnh!Các người bắt tôi bình tĩnh sao đây?Là con tôi!Là vợ tôi đấy. khốn nạn mà!Tôi đúng là thằng khốn nạn Vợ mình con mình mà lo ko xong.Khốn nạn mà!Chết đi!Mày chết đi Ken!Chết đi thằng Khốn nạn-Ken khóc và gào thét,anh đắm chìm vào ngực mình

Sức Rex ko ghìm nổi anh,Alex cũng bay vào đề anh lại:

_Ken.!Ken!...Lấy cho tôi tiêm thuốc an thần.Nhanh lên!-Alex hét lên ra lệnh cho các cô y tá

_Alex!Bác xin cháu xin cháu hãy cứu Dora và đứa bé!-Bà Sam gằn như quỷ xuống

Alex hốt hoảng vội đỡ bà dậy.

_Bác!Bác đừng làm vậy?Cháu sẽ cố gắng mà bác!

_Cháu làm ơn !Làm ơn!

_Vâng! Vâng! Bác đứng dậy đi!

Dì San cùng Alex đỡ bà Sam đứng lên:

_Bà chủ đứng lên đi!Đừng làm cậu Alex khó xử

_Bác gái !Bác uống miếng nước đi!-Rex đưa ly nước cho bà Sam và bà quản gia

_Cháu đưa Ken vào phòng nghỉ rồi à?-Bà Sam hỏi

_Dạ vâng!À bác!Cháu nghĩ ta nên báo cho gia đình Dora biết-Rex nói

Bà Sam trầm tư suy nghĩ 1 chút rồi quyết định đồng ý:

_Để ta liên lạc với anh chị bên đó!.

Nghe tin mẹ Dora gần như ngất lịm, nhưng rồi họ tranh thủ bay sang thăm nó nhưng phải hơn 1 tuần mới đi được. Mẹ nó và con Thảo gần như khóc suốt. 2 người rủ nhau đi nhiều chùa cầu xin mẹ con nó bình an

Ken tỉnh dậy, anh dường như đã bình tĩnh hơn:

_Dora sao rồi Rex!-anh vừa ngồi xuống cạnh bà Sam vừa hỏi

_Tớ ko rõ. Alex vào đó hơn 5 tiếng rồi. Y tá cứ chạy ra chạy vào làm tớ lo sốt vó.

Bỗng 1 cô y tá và 1 bác sĩ đến :

_Xin hỏi! Anh có phải là Rex ko ?

_Vâng tôi đây!

_Chúng tôi muốn báo cho anh biết tình hình của cô Sena. Dung nhan cô ấy gần như bị hủy hoại hẳn, 1 bên mắt bị chột. Đồi mắt thì ko cứu được nhưng về phần mặt chúng tôi có thể tiến hành cuộc phẫu thuật chỉnh hình. Nên muốn hỏi ý kiến của anh.

_Không!-Ken la lên làm mọi người giật mình

_KHông phẫu thuật !KO gì cả. Mặc kệ cô ta!

_Ken! Như thế có tàn nhẫn quá ko?-Bà Sam lên tiếng

_Con chưa xong đến bóp chết cô ta là nhân từ rồi. Cô ta cần phải lãnh hậu quả mình đã làm. Bỏ tiền cho hạng người như cô ta ko đáng.

_Ken à...-Rex tính năn nỉ thay Sena nhưng Ken trừng mắt:

_Không là không!-Anh quả quyết rồi hướng ánh nhìn dán vào phòng cấp cứu

Rex lắc đầu. Thằng bạn anh là thế giữa yêu và ghét rất rõ ràng, trắng là trắng đen là đen. Với nó ko có vùng màu xám. Rex ôn tồn:

_Xin lỗi nhưng chắc ông đã hiểu-anh nói với ông bác sĩ

_Vâng!-Rồi ông bác sĩ quay đi, hình như cô y tá nói gì đó với ông nhưng điều đó lúc này ko đáng để quan tâm

7 tiếng. Đúng 7h đồng hồ, đèn phòng cấp cứu lại tắt, Alex bước ra với gương mặt mệt mỏi nhưng trong ánh mắt ko giấu nổi niềm vui:

_Cô ấy sao rồi?-Ken bay đến chỗ Alex hỏi ngay

_Cậu tỉnh rồi à?-Alex hỏi

_Đẹp chuyện nhắm nhí đó qua 1 bên đi! Cô ấy thế nào?-Ken gất gỏng. Cái tên Alex này thật biết làm người khác điên mà

_Mọi người yên tâm! Chỉ cần Dora tỉnh dậy là ổn!

_ỔN? Cả đứa bé à?-Rex hỏi

_Uh!

Ken vui mừng nhảy dựng rồi bế Alex xoay vòng vòng làm vài người ở đó che miệng cười

_Bỏ ra! Cái thằng nì. Đừng có làm tao bị hiểu lầm. Tao biết mày biến thái nhưng tao là chính nhân quân tử đấy!

Ken lầm lì:

_Nói ai biến thái?

_Bác gái! Cháu sẽ chuẩn bị đưa Dora sang phòng chăm sóc đặc biệt. Khoảng 1 tiếng nữa mọi người hãy vào thăm-Alex quay sang bà Sam cười giả lả mà trán lấm tấm mồ hôi nói xong rồi chuồn thẳng

_Mọi người xuống canteen bệnh viện ăn chút gì rồi tỳ ghé thăm Dora ha?-Rex đưa ý kiến

_Uh!-Mọi người đồng thanh.Thở phào nhẹ nhõm sau biến cố là đến giai đoạn bao tử biểu tình mà

Xong xuôi,Ken nói Rex chở bà Sam và Dì San về,để anh ở lại với Dora.Bà Sam cũng gọi báo tin mừng cho gia đình Dora.Mọi người gần như thở phào nhẹ nhõm

Đẩy cửa vào phòng,,bước đến cạnh giường anh đứng lặng nhìn nó.Nó trông xanh xao quá!Mệt mỏi quá!Nó nhắm mắt nằm đấy trông sao mong manh dễ vỡ.Khẽ cúi xuống hôn lên trán nó,Ken thì thầm:

_Cảm ơn em đã quay trở lại!Anh nhất định sẽ nắm lấy cơ hội này mang hạnh phúc đến bên em!

Ken nắm tay nó,nhẹ nhàng và rồi anh...ko làm gì cả.chỉ lặng lẽ yên bình chờ công chúa của anh tỉnh giấc.

Từng ngày trôi qua như từng thử thách với lòng kiên nhẫn của Ken.Dora vẫn chưa tỉnh,Ken thì nôn nóng.Mọi việc ở công ty anh nhờ Rex giải quyết,còn anh cứ ở lì ko chịu về .

_Ken!Con qua ăn tỳ gì đi!- Dì San vừa múc chén súp vừa gọi Ken.

Ken áp tay Dora lên má,bàn tay có vẻ ấm áp hơn,đôi mắt vẫn ko rời gương mặt hốc hác kia.Ko thấy Ken trả lời ,Dì San bước đến vỗ vai cậu,Ken giật mình quay lại:

_Sao Dì ?

_Con ko nghe Dì nói hử.Qua ăn tỳ súp đi!

_Con ko đói!-Ken nhăn mặt

_Ko đói cũng ăn!Ông mà nắm lẫn ra rồi bắt 2 bà già này thức đêm thức hôm lo cho vợ chồng 2 người à?-Bà Sam vừa bước vào là lên tiếng móc méo Ken

_Mẹ!Con đâu có sao?

_Sao trắng gì?Ăn đi !Rồi làm ơn ôm đồ đi tắm dùm.3 4 ngày nay anh có biết là anh chỉ mặc có 1 bộ đồ thôi ko?Con bé mà tỉnh ông bay zdo ôm người ta ,ko khéo con bé xỉu tiếp

Ken đỏ mặt lồm lũi tuân lệnh cầm chén súp lên ăn rồi quay sang Dora:

_Em thấy chưa?Mẹ ăn hiếp anh.Mau tỉnh dậy đi!2 đứa mình đồng tâm hiệp lực đứng dậy khởi nghĩa lật đổ cường quyền

_Cốp!Cường quyền nè!Khởi nghĩa nè!-Bà Sam ban tặng cho tên nghịch tử 2 cái cốc muốn thùng nào

Ken bật dậy:

_Đau quá mẹ!

_giờ khởi nghĩa hay đi tắm?-Bà Sam lờm anh

Ken nhe răng cười:

_Đi tắm ạ!

Bà Sam nhìn Dì San 2 người cùng lắc đầu mỉm cười:

_Nó làm cha được ko đây trời-Tiếng lòng của bà Sam

_Chào 2 bác!-Rex và Alex đẩy cửa bước vào

_Oh!Chào 2 đứa

Ken vừa tắm ra,thấy anh,Alex lon ton đi tới,hít hít hử hử:

_Bác à?Bác làm cách nào mà con cú nhà mình lột xác...Á

Ken đá 1 phát vào ống chân Alex làm cậu ta la lên :

_Ui đau quá!.Á...Á....

_Im nào!-Ken bịt miệng Alex khi nghe loang loáng tiếng gì đó

_Ken...K..en..emm...

Tất cả ánh mắt mọi người đổ dồn về 1 phía,Ken lập tức dặt Alex ra phóng lại giường:

_Dora!Em tỉnh rồi à?Dora!Em nghe anh nói ko?-Ken nắm tay nó,lay lay

_Ke...n...ken

_Anh đây!Em nghe ko Dora?Anh đây nè

Đôi mắt dần hé mở,đôi tay nhỏ bé dường như muốn siết chặt tay anh.Nhìn thấy Ken,ánh mắt anh chỉ đang nhìn mỗi nó,nồng nàn và tha thiết lắm.Bất giác nó mỉm cười.Nó cố đưa tay lên má anh,nhận thấy điều nó muốn làm,Ken nắm tay nó áp lên má mình.Nó sờ nhẹ gương mặt Ken,sờ lên đôi mắt anh:

_Em thích đôi mắt này của anh!

Ngưng lại 1 giây làm Ken ngạc nhiên,nó tiếp:

_Nó nhìn em ấm áp lắm!

Ken mỉm cười hạnh phúc,chồm lên hôn trán nó,áp chặt tay nó lên mặt mình:

_Anh sẽ dùng nó nhìn em cả cuộc đời!

_E hèm.!

_Khụ khụ

_Ồ đây ko chỉ có 2 người đâu nha-Bà Sam tăng hăng

_1 2 3 4 !4 người mình ra rìa rồi bác ơi!huhuhu oaoaoao oeoeoeo hic hic.Thật đau bùn quá đi!-Alex nhí nhố đếm rồi còn kêu la đủ thứ tiếng làm mọi người bùn cười

_Mẹ!-Nó gọi nhỏ

Bà Sam bước đến bên:

_Con là cô con dâu tuyệt nhất đấy!Nhưng mà mẹ sẽ xử tội con sau khi khỏe lại.

Mặt nó tái xanh:

_Chuyện gì vậy mẹ?-Ken cũng hốt hoảng ko kém

_Có em bé mà dám giấu tui.Còn hù tui 1 phen mém chết.Vợ anh mà khỏe lại tui sẽ khùng bố nó bằng
đồ bỏ.-Rồi bà Sam bật cười sáng khoái

Alex cúi xuống gần lỗ tai Ken khê thì thầm:

_Mami mày khủng bố quá!

_Tao cũng thấy vậy!-Rex chen zdo

Ken và Dora nhìn họ đồng tình.Cường quyền này xem ra khó bề lật đổ.!!!

8. Chương 8

Chương 8: Chương Cuối

Hôm nay Alex đến kiểm tra lại sức khỏe cho nó:

_Sức khỏe em ổn rồi!Nói chung là ko có gì đáng ngại,nhưng cần bồi dưỡng và kỹ lưỡng 1 chút.Lần đầu em mang thai sức khỏe lại yếu nên tốt nhất nên cẩn thận.Anh ko chuyên về khoa sản nhưng anh sẽ giới thiệu 1 người bạn chuyên về khoa này cho em.

_Cảm ơn anh!-Nó mỉm cười

Alex ra ngoài,nhìn Ken mỉm cười:

_Trả lại không gian cho 2 người

Ken lườm Alex rồi bước vào.Lúc này đã khỏe hẳn,nó đủ tỉnh táo để nhận ra anh.Tim nó đập liên hồi.Ken ngồi lên giường khẽ đưa tay sờ lên gương mặt nó:

_Xin lỗi!Anh là người chồng người cha tồi tệ nhất.Anh xin hứa từ này sẽ chăm sóc cho em và con chúng ta thật tốt-Rồi đáp nhẹ nụ hôn lên trán nó

Lời anh nói như rót rượu vào tai nó.Lần này đến lượt nó say anh rồi.Nó mở tròn đôi mắt long lanh nhìn anh,ko suy nghĩ gì cả,anh đang làm những điều mà bản thân anh muốn.Ko chút kiêu ngạo,ko lạnh lùng,ko điềm tĩnh,anh nhẹ nhàng,nhẹ nhàng thôi. Hôn lên mắt nó!.Nụ hôn trượt dài xuống má rồi đọng lại bên cánh môi mềm.Nó im lặng,ko phản kháng,không khóc, nếu ko muốn nói là nó đang hạnh phúc,khẽ nhắm mắt tận hưởng cảm giác anh mang lại.Nụ hôn ko lâu nhưng đủ làm nó say.Phải! Say khướt!Men tình?

_Anh...đứa bé..đứa bé này...-Nó ấp úng

_Em muốn nói gì?-anh nhìn nó

_Anh ko giận?

Ken ko hữu hồi lại nó:

_Sao anh lại giận?

_Em...em...và anh...

Dường như hiểu ra vấn đề.Đứa bé này là chuyện bất đắc dĩ!,Ken đưa tay ôm lấy gương mặt nó,cẩn nhẹ vành tai nó thì thầm:

_Ngốc!Em là mẹ !Anh là cha!Anh yêu em!

Mắt nó đã tròn nay còn tròn hơn,nhưng rồi thật nhanh nó khép mi lại đón nhận nụ hôn thứ 2.Nó ko biết có phải mình đang mơ ko?Nụ hôn này!Làn môi này!Vòng tay này!Quá đổi dịu dàng và ngọt ngào.Nếu là mơ nó nguyện suốt đời ko tỉnh dậy.

_Này này!Vợ mày mới khỏe đấy nhé!-Nghe tiếng Rex,nó giật mình đẩy anh ra,anh quay lại nhìn thấy Rex và bà SAM.Bà Sam nhìn nó tùm tùm cười:

_Mẹ còn sợ con vừa tỉnh lại đói nhưng mà thế này thì....-Bà cười gian.

Nó ngượng đỏ cả mặt,im lặng cúi đầu,ngay cả anh nó cũng ko dám ngược nhìn

Bà Sam đưa điện thoại cho nó:

_Con gọi về cho gia đình đi!Tuy mẹ đã báo bình an nhưng con nên gọi thì hơn.

_ạ!-Nó nhận điện thoại rồi gọi về nhà

_Alo!

_Quân!Là chị!

Hoàng Quân vội hét lên làm nó nhăn cả mặt:

_Ba mẹ!Chị Bích Quân này!

Ba mẹ nó đang ngủ nghe thế vội đến,mẹ nó vội vã cầm ống nghe:

_Con sao rồi?Nghe mẹ chồng con nói mẹ lo quá!

Ba nó mở loa ngoài để cả nhà có thể nghe thấy

_Chị 2 khỏe rồi sao?Mình quá!Cháu em cũng khỏe hả chị?Chị phải ăn nhiều zdo mới đủ dinh dưỡng nuôi cháu em nghe chị.Chị đệt quá!Chị 2..

_Trời ơi!Sao con cứ tưng tưng thế?Cho mẹ nói với nào!-Mẹ nó cần nhần

Nó nghe mà vừa cười vừa khóc nghẹn ngào làm Ken và mọi người ngơ ngác

_Con khỏe nhiều rồi ạ.Vài hôm nữa là xuất viện được rồi!Em bé cũng khỏe lắm ạ

Xin lỗi vì gọi khuya thế này,nhưng mẹ chồng con sợ mọi người lo

_Không sao!Phải gọi chứ!Từ khi được tin ba mẹ sốt ruột chết được nhưng việc lo thủ tục qua đó khó khăn quá.Con Thảo với mẹ con cứ khóc suốt đây này

_Dạ.Lát nữa con sẽ gọi cho con Thảo ạ.

_Uh!Gọi đi cho nó yên tâm!

_Khi nào khỏe hẳn con sẽ về nhà 1 chuyến ạ.Con nhớ mọi người quá!

_Uh uh!Về đây mẹ xem con thế nào.Mẹ nhớ con quá!

Hoàng Quân cố hét to cho nó nghe:

_Ba!Mình đi ngủ đi!2 người đó cho cha con mình ra rìa rồi!

Nó bần cười.mẹ nó tức quá khai lun bí mật trọng đại của thằng em nó cho nó nghe:

_Haizzz Bao giờ con bỏ cái tính con nít này thì con Thảo nó mới thêm yêu con!

Nó nghe mà lùg bùng lổ tai:

_Sao ạ?

_Ko ko có gì-Hoàng Quân hét,vội chụp máy cúp xuống.Mất tính hiệu.

Nó ngơ ngác nhìn cái điện thoại làm Ken và mọi người còn ngơ ngác hơn

_Có chuyện gì à?-Rex hỏi

_Dạ ko?

Bà Sam và Rex ở lại chơi thêm 1 lúc rồi về.

_Em ngủ 1 tý đi!-Ken toang đờ cho nó nằm xuống nhưng nó kéo áo anh lại:

_Ko!Em ngủ cả ngày rồi.Lâu rồi em ko ra ngoài.Em xuống vườn chơi 1 xíu được ko?

Hôn lên trán nó anh cười đồng ý. Nó sờ lên trán mình ngại ngần,sự thân mật quá mức thế này nó chưa quen lắm.Có chút gì đó hư ảo nhưng nó ngại ngần khi phát hiện mình cũng hơi thích thích cái cảm giác ngọt ngào nì

_Em lại mơ mộng gì thế?

Tiếng Ken nói làm nó giật mình

_Dạ ko!Ko có gì đâu anh

Ken định bế nó lên xe lăn.,nó vội nói:

_Em tự đi được mà!

Ngoan cố bế nó trên tay,Ken kiên quyết:

_Ko em còn yếu lắm!

Ngoan ngoan nằm gọn trong vòng tay anh nó ngại ngần,Ken chau mày nhìn nó:

_Xem này!Em nhẹ xộp hà.Anh phải bồi bổ cho em nhiều mới được.Sau này em phải ăn lun cả phần của em bé nữa

_Vậy thì tiu kế hoạch giữ eo của em!-Nó hốt hoảng

Ken nhăn nhó:

_Ko có giảm cân gì hết.Sinh xong rồi giảm,bây giờ phải ăn nhiều dồ.

Nó phụng phịu lầm bầm:

_Anh chẳng hiểu tâm lý phụ nữ gì cả

Cụng khê đầu nó:

_Em mà có làm heo nái thì anh vẫn cứ yêu mà.Yên tâm!

Nó hạnh phúc ngược to mắt nhìn anh đang cười rất ư là sang khoái mà lòng ngập tràn niềm vui .Vậy mới nói,bước qua đau khổ thì khi hạnh phúc đến con người ta mới cảm nhận hết được cái hoàn hảo tuyệt diệu của nó.

Không khí hơi lạnh khi gần bước vào đông.Nó thích thú hít hà,dừng lại nơi ghé đá giữa khu vườn Ken hỏi:

_Em thích ko?

_Vâng!Khi nào mới có tuyết hả anh?

_Khoảng hơn 1 tháng nữa!Em muốn đi trượt tuyết ko?

_Dạ muốn..Được không anh?

_Đương nhiên là ko!-Ken dội nguyên gáo nước lạnh khiến nó đóng băng

Ken mỉm cười:

_NHưng sau khi sinh xong thì được!

Nó mừng rỡ ra mặt trông yêu ko thể tả,bất giác Ken hôn lên môi nó.Nó bẽn lẽn quay mặt đi,áp úng,ngượng ngùng

_Em chưa quen khi chúng ta thế này phải ko?-Ken như hiểu cảm giác trong lòng nó

.....

_Xin lỗi!Trước đây là do anh lạnh lùng với em.Nhưng khi nhận ra mình yêu em thì anh nghiêm nhiên nghĩ rằng em cũng yêu anh.Anh ko nghĩ đến cảm giác của em.Xin lỗi!Anh sẽ cố kiềm chế bản thân mình

Quả thật từ lúc đó,tuy vẫn ân cần dịu dàng và chu đáo nhưng ko còn những cử chỉ quá thân mật với nó nữa.Nó xuất viện về nhà,bà Sam ở chơi 1 tuần nên nó phải qua ở cùng phòng với Ken.Nhưng vẫn thế,mỗi người 1 góc nhưng cái tướng ngủ của nó xấu tệ.Hết ôm lại gác,có khi nó đói bụng lại trèo lên người anh,dụi mặt lên vuông ngực anh lẩm bầm gọi tên các món ăn.Đêm lạnh thì lại chui rúc người vào anh ,lun miệng gọi tên Aga Ega.Thế có chết ko cơ chứ?Ken phải khó khăn lắm mới kiềm chế được mình.Anh ko biết mình có nên đi học 1 khóa tự động kiềm chế ko nữa.Mà ko biết có ai mở cái khóa đó để dạy ko đây.Và thế hằng đêm Ken của chúng ta đi tắm nước lạnh đến 4 5 lần.Haizzz.Thật là trải nghiệm khó khăn mà.

_Mẹ về nhé!Nhớ chăm sóc con bé cho đàng hoàng đấy-Bà Sam dặn dò Ken

_Vâng!-Ken ôm bà hôn tạm biệt xong bà Sam quay sang ôm nó

_Ngoan nhé!ăn nhiều zdo 1 chút.Mẹ về dưới thu xếp trang trại rồi lên ở với con..Thằng Ken nó đi làm con ở nhà 1 mình mẹ ko an tâm

_Dạ!

Bà Sam đi Ken nói:

_Anh đi làm!Em ở nhà nghỉ ngơi nhiều đi nhé

_Coi chừng cô chủ nghe chưa?

2 con chó sủa lên 1 tiếng chắc nịch như vừa nhận lệnh từ sếp. Anh vừa đi là nó nhảy chân sáo xuống bếp bắt đầu thực hiện kế hoạch mà hôm qua nó nghĩ ra. Học nấu ăn. 2 con chó chạy theo nó rồi nằm ngay ngắn ở cửa bếp ngó zdo. Bọn nó biết bếp là địa phận tụi nó bị cấm vào mà.

_Cô chủ!- Dì San thét lên khi thấy nó tung ta tung tãng xuống đây

_Gì thế Dì!-Nó khựng lại mém té làm Dì San đứng tim

_Cô ơi!Cô đi đứng cẩn thận dùm tui.Em bé có gì tui ko sống nổi

Nhìn Dì San mặt mày tái xanh nó ngoan ngoãn gặt đầu rồi mon men tới nịnh nọt:

_Dì!Con muốn nấu ăn!Dì dạy con đi

Ấn nó ngồi xuống ghế Dì nói:

_Cô muốn ăn gì tôi sẽ nấu à

_Ko ạ!Cháu cháu...cháu muốn nấu món mà Ken thích ăn ấy..-Nó ngượng ngùng.Gần đây Ken quan tâm nó rất nhiều,tôn trọng sự ngại ngùng của nó nên nó muốn làm gì đó báo đáp anh

Dì San cười cười hiểu ra.

_Cậu chủ thích món súp pate gan!

_Món đó khó ko Dì!

_Món đó hơi cầu kỳ 1 chút đấy !

Nó hồi hộp lo sợ :

_Nhưng ko sao!tôi chạy cô làm từ từ.-Nó tươi rói lại ngay

Mặc tạp dề rửa tay và bắt đầu công việc.Cô nàng hậu đậu này phải gọi là siêu hậu đậu.Cắt thức ăn thì thức ăn ko đứt mà đứt...tay.10 đầu ngón tay cô bé dán băng gần hết nhưng nó thì hứng chí lắm.Nó hí ha hí hửng suốt buổi.Xong xuôi nó cười tươi:

_Xong !Hoàn tất!Thơm quá Dì ơi!Dì ném đi!Ném thử xem!

Dì San cười:

_Phải để cậu chủ là người đầu tiên ném chứ ạ?

Nó hôn lên má Dì:

_Cảm ơn Dì!

Rồi tung tăng lên phòng tắm .Dì san nhìn theo nó:

_Thảo nào cậu chủ yêu cô như vậy!

Bước từ phòng tắm ra ,nó bất ngờ khi thấy anh:

_Ồ!Anh về lúc nào thế ạ?

_Anh mới về!

_Anh tắm đi!Em xuống phụ Dì San dọn bữa trưa

Nói rồi nó tính bước đi nhưng bị ai đó kéo lại:

_Á!Gì vậy anh?

Ấn nó ngồi xuống ghế của bàn trang điểm:

_Để tóc ướt sẽ bị cảm đó.Sấy khô đã chứ!

10p sau:

_Xong rồi!Anh đưa em xuống!

_Không cần đâu!Em tự đi được mà!

Anh liếc gian nhìn nó,chồm tới thì thằm vào tai nó

_Ko bảo đảm an toàn cho con anh!-Rồi anh kéo nó đi làm mặt nó đờ bưng bưng

Khi anh tắm xong bàn ăn đã sẵn sàng,vừa thấy anh nó vội chạy biến vào bếp:

_Em lấy nước cho anh!

_Khoan!-Anh kéo nó lại-Để Di San lấy đi!Anh hỏi em cái này

Nó tròn mắt:

_Sao anh?

Ken vừa chạm vào tay nó đỏ bưng mặt,tim đập liên hồi:

_Tay em sao dán băng kín mít thế này?-Anh chau mày khó chịu

_Em...em...-Nó ấp úng chưa biết phải nói thế nào

_Là do món này đấy ạ!-Di San đặt món súp trước mặt Ken

Nó rút tay khỏi tay anh rồi đứng dậy:

_Em cho Aga và Ega ăn đã! Rồi chạy đi.Ken vội nói với theo:

_Từ từ!Đừng có chạy!

Quay lại nhìn Di San:

_Cô ấy sao vậy?Rồi tại món này là sao?

_Cô chủ mắc cỡ í mà!

Ken nhướng mày tỏ vẻ chưa hiểu lắm

_Món súp này cô chủ bỏ cả buổi sáng nấu cho cậu đấy!

_Dora?

_Vâng!Sáng nay cô hỏi tôi cậu thích gì rồi kêu tui dậy.Cô ấy hậu đậu lắm.Cắt gan ko đứt mà đứt tay-Di San tủm tỉm cười-Cậu hạnh phúc quá ta!

Ken nhìn cái dáng nhỏ của nó đang rửa tay sau khi cho 2 con chó ăn.Ngồi vào bàn nó nhìn chăm chăm vào chén súp rồi ngược nhìn anh:

_Anh...anh ăn chưa?

Anh ngồi khoanh tay trên bàn nhìn nó gian tà:

_Anh đang hồi tưởng lại món thịt nấu đỏ của em để chuẩn bị tinh thần.

Nó nhăn mặt phụng phịu:

_Lại nhắc nữa!Anh quên món đó cho em nhờ đi!

_Hahahaha!-Ken cười khoái trá rồi múc 1 muỗng súp đưa lên miệng hơi nhăn mặt 1 tý làm nó hồi hộp.Nó chồm tới hỏi ngay:

_Dở lắm à?Mặn hả anh?Sao kỳ vậy?Lần này em đâu có nêm nhầm gia vị đâu?

Ken nhìn nó nhăn nhó mà buồn cười:

_Ko!ngon lắm!

_Thật ko anh?-Nó phẩn khởi

_Ừ!

_Vậy lần sau em nấu món khác ha!Anh còn thích món gì nữa ko?

_Món này được rồi!Công lực em món này là quá rồi!-Anh trêu nó

_Xí-Nó chu mỏ tỏ vẻ bất bình.Nhìn nó yêu ko thể tả.Thật muốn ôm em và hôn em!Đó là bầu tâm sự của Ken lúc này nhưng anh luôn tự kiềm chế.Anh không muốn làm nó tổn thương.Anh lun cố tránh những va chạm với nó.Thật nguy hiểm!Anh thở dài

_Cho em thử với!-Nói xong nó múc 1 muỗng ăn thử rồi nhăn nhó:

_Mặn quá!

_Vậy mà anh nói ngon!-Nó ngược nhìn anh trách móc

Ken cười:

_Em nấu anh đâu dám chê!Nhớ món thịt nấu đỏ ko?Anh cũng ăn hết đó chứ

Nói rồi Ken bình thản đưa từng muỗng vào miệng.Nó vội ngăn:

_Đừng anh!Khó ăn lắm!

_Nhưng anh thấy ngon!Chỉ cần em chịu nấu cho anh thì bao nhiêu anh cũng ăn hết....ê..ê...này..này em đừng khóc chứ

Ken đưa tay quệt giọt nước mắt trên má nó.Bất giác nó nắm chặt tay anh giữ lại trên má mình nhưng rồi giật mình vội buông ra ngay:

_Em lấy chén cho anh ăn mấy món khác!-Nó bối rối chạy đi

Ken nhìn theo dáng nó, bần bần rồi tự an ủi mình:

_Cô bé cần thời gian!

Ăn xong bữa trưa Ken chào tạm biệt nó rồi đến công ty

Tối hôm đó thấy Dora ôm gối ra ngoài.Ken thấy thật khó chịu và bực mình.Hụt hẫng tràn về!Anh muốn ôm lấy nó,giữ nó lại nhưng...Anh ko thể!

Trần trọc mãi ko ngủ được.Ken bần bực cả đêm

Bỗng.....

.....RẦM.....

Ken giật mình ngồi dậy.Mở to mắt nhìn vật thể trước cửa phòng mình.Dora!Cô bé nhắm mắt hít sâu hét:

_Anh...anh...

.....

Rồi lí nhí đỏ bừng mặt:

_Em...emm ..em ngủ ở đây với anh được ko?

Ken sững sờ im lặng,1s sau,nó nói:

_Em...em về phòng!

Nó quay lưng ,Ken vội bật dậy,phóng đến phía cửa:

_Khoan đã

Dora quay lại và ...ập nguyên cái gối vào vòng ngực rộng của Ken.giật cái gối khỏi tay nó,kéo nó sát vào mình Ken nhìn nó say đắm:

_Em định biến cái gối thành kỳ đà đấy à?

1 tay Ken luôn ra sau gáy ,tay kia anh chốt lun cửa,tim nó đập nhanh khi anh hôn nhẹ lên má nó:

_Anh hôn em được chứ?Honey!-Nụ hôn lướt dài,Ken rót những lời ngọt ngào vào tai nó.Dora ko nói,choàng tay qua cổ anh kéo nhẹ anh xuống và kiễng chân hôn nhẹ lên môi anh.Mỉm cười.

Anh ngẩn ngơ cả người.Nụ hôn lướt nhẹ trên môi nhưng đủ làm anh say,anh si,anh khờ dại.Làn môi mềm,thanh khiết thơm nhẹ mùi sữa làm cơ thể anh như có lửa.Ôm cơ thể nhỏ bé trong tay,bàn tay lướt nhẹ trên bờ má mím màng,đôi môi ngao du khắp khuôn mặt.Anh biết rằng mình đã được tốt nghiệp khóa tự động kiểm chế rồi..

Bất giác anh bế nó lên.Trân trọng

Đặt nhẹ nó xuống giường,Ken chống tay lên giường nhìn nó.Đáp nhẹ xuống bờ môi nhỏ,nhẹ nhàng nhưng đắm say.Nó ko chống cự nhưng chợt nhớ điều gì nó đẩy nhẹ anh ra:

_Ken...Em...em còn điều này chưa nói với anh!

Nhìn nó,anh khẽ:

_Chuyện gì hả em?-Tay ko ngừng mân mê gương mặt nó

_Em....em..yêu anh.Yêu thật nhìu!Ken..

Hạnh phúc ập đến quá bất ngờ khiến anh thoáng sững sờ nhưng anh thích nghi rất nhanh chóng.Vùi mặt mình vào cổ nó,Ken cắn nhẹ vành tai nó:

_Anh ..anh có thể nghe lại lần nữa ko?

.....

Nó im lặng ngượng ngùng.

Hôn lên mắt nó,Ken nài nỉ:

_Nói cho anh nghe 1 lần nữa đi mà!Dora!

_Em...em ..em yêu anh!

Ken hạnh phúc ngập tràn như hét lên:

_Em đáng yêu quá Dora!Anh yêu em!

Nó hạnh phúc ôm ghì anh vào mình.

Khi nó cảm nhận được cơ thể mình ko hề được mãnh vùi nào bảo vệ nữa.Khi nó cảm nhận bàn tay ko ngừng ôm ấp cơ thể nó.Nó lo sợ thảng thốt:

_Ken....Ken ...em sợ...em sợ

Nhìn nó Ken tội nghiệp.Ấm ảnh lần trước ko thể nào xóa bỏ trong tâm trí nó.Ken cố gắng thật nhẹ nhàng,thật trân trọng.Luôn thì thầm yêu thương.

Và rồi nó chấp nhận những đợt sóng lớn ầm ầm trên cơ thể mình.Và cảm thấy hạnh phúc khi mình được cơn sóng dữ ôm ấp,chờ che.

**

*

Nằm xuống cạnh nó,Ken ôm gương mặt nó hôn nhẹ lên trán:

_Dora!

Khẽ mở mắt nó ngược nhìn anh rồi mỉm cười:

_Em biết em là ai ko?-Ken hỏi 1 câu chẳng hiểu gì cả.Nó ngu ngơ nhìn anh

Ken mỉm cười ôm siết nó:

_Em là hạnh phúc duy nhất của anh!Biết ko cô nhóc?

Nó ngược ngùng nép vào lòng anh rồi chột nói

_Em ko phải hạnh phúc duy nhất đâu!

Lần này đến Ken ngơ ngác.Nó mỉm cười sờ lên gương mặt anh

_Còn con chúng ta nữa!

Ken cười thành tiếng:

_Ừ nhỉ!Anh quên!

Nó chu mỏ chau mày:

_Anh làm cha kỳ cục quá hà!

Hôn nó,anh chọc ghẹo:

_giờ này phút này anh ko muốn làm cha đâu.Mai hãy làm cha bây giờ anh muốn làm chồng thôi.

_Á!...-Dứt lời nó đã thấy Ken nhấn chìm nó trong đợt sóng ngọt ngào.

* ~ The end!!! ~ *

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hanh-phuc-cua-anh>